

NOVA ГАЗЕТА

№ 48 (307) Грудень 18, 2014, Нью-Йорк

№ 48 (307), December 18, 2014, New York

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

НИЗИ НЕ ХОЧУТЬ: ВІННИЦЯ,
ЗАПОРІЖЖЯ... ДАЛІ БУДЕ?

СТОР. 5

СКАНДАЛ

«АМЕРИКАНСЬКИЙ ТАТО»
ЧИ КЛОФЕЛІНОВИЙ ДОН-ЖУАН?

СТОР. 9

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

ВІД «МАМАЯ» ДО «ПОВОДИРЯ»
З НАДІЄЮ НА «ОСКАР»

СТОР. 6-7

ВІД КРАМНИЦІ ДО КРАМНИЦІ

РІЗДВЯНІ ВІТРИНИ АМЕРИКИ:
В КАДРІ Й ЗА КАДРОМ

СТОР. 20-21

СВЯТИЙ ОТЧЕ МИКОЛАЙ, УКРАЇНІ ПОМАГАЙ!

СТОР. 3, 19

ДЕ КУПИТИ УКРАЇНСЬКІ ПОДАРУНКИ ДО РІЗДВА

СТОР. 18

ЗІГРІЙ ГЕРОЯ!

Thursday 12/18 through Sunday 12/21

UCCA's member organizations are joining forces with St. George Academy to collect the following items to help families affected by the war in Ukraine:

winter coats ✓

wool sweaters ✓

fleece shirts ✓

gloves ✓

socks (wool or wool blend) ✓

winter boots ✓

sleeping bags ✓

winter hats ✓

Я
УКРАЇНУ

New Jersey Drop-Off Info:

Mark Howansky

(917) 678-4178

president@lemko-ool.com

New York City Drop-Off Info:

Ivanka Zajac

(646) 284-6628

ivankaz455@gmail.com

in December:

Thurs, 18th

Friday, 19th

Sat, 20th

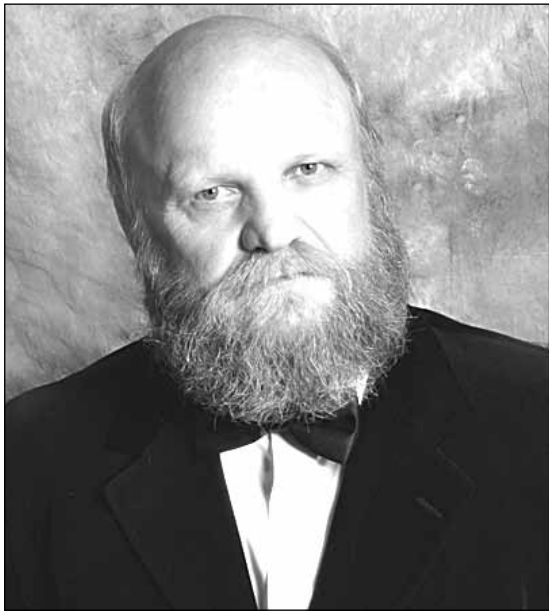
Sun. 21st

8AM-3PM

St. George Academy
215 East 6th Street
NYC, NY

WARM CLOTHES DRIVE

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

19 грудня Україна й все українство відзначатимуть чудове, улюблене ще з днів благословенного дитинства свято – день Святого Миколая, яким відкривається прекрасна пора зимових празників. Ми звикли вважати, що це день малечі, яка ще вірить у казку, а тому ставиться до переодягненого в Святого Миколая звичайного чоловіка чи навіть жінки як до казкового персонажу, який прийшов дарувати чемним дітям подарунки.

Втім, це справді дитяче свято має й дорослий вимір, бо Святий Миколай (відомий також як Микола Чудотворець) – це, на відміну від радянського Діда Мороза, не міфологічний персонаж, а конкретна історична особа. За життя він був єпископом міста Мири (провінція Лікія), яке нині знаходиться в Туреччині й називається Демре. Вів праведний спосіб життя, живучи за словом Божим, а тому православні, греко- та римо-католицькі християни пам'ятають його та шанують як великого святого. На Заході й в усьому світі (крім Росії, де дітям розносить подарунки все ще вічно п'яний, радянський Дід Мороз) цей святець став прообразом фігури Санта Клауса. Святий Миколай у різних народів також відомий під іменами Міколай, Мікулаш, Йолупуки, Сейнт Ніколаус, Сантаклос, Пер Ноель, Сінтер Клаас...

В Уставі київського митрополита Георгія (1072 р.), в 9-му правилі задується, що в день пам'яті Св. Миколая відбувалося причастя. Найстарішою спорудою, присвяченою Святому Миколаєві на споконвічних українських землях, вважається ротонда в Перемишлі, що датується X сторіччям. У другій половині XI століття у Києві, на Аскольдовій могилі боярином Ольгою було збудовано церкву Святого Миколая. На галицьких землях однією з найстаріших є церква Святого Миколая у Львові, що походить з XIII століття. Пісні про Святого Миколая належать до найдавніших зразків української поезії, найпопулярнішою з яких є «Ой хто, хто Миколая любить».

У підрадянську добу Святого Миколая намагалися замінити в Україні Дідом Морозом. Але й тоді в багатьох українських родинах святкували 19 грудня – день, коли Святий Миколай приносить дітям подарунки. Зі здобуттям незалежності Дід Мороз вирушив туди, куди йому й місце, тобто до Росії, а до нас повернувся наш Святий Миколай.

Сьогодні, коли над Україною знову кружляє ненаситний двоголовий кремлівський орел-круж, ми не тільки відзначаємо це прекрасне свято, як празник малечі, а й молимося до Святого Миколая, аби захистив нас від підступного ворога, який напав на нашу землю, аби дав нам сил і мужності вистояти й перемогти.

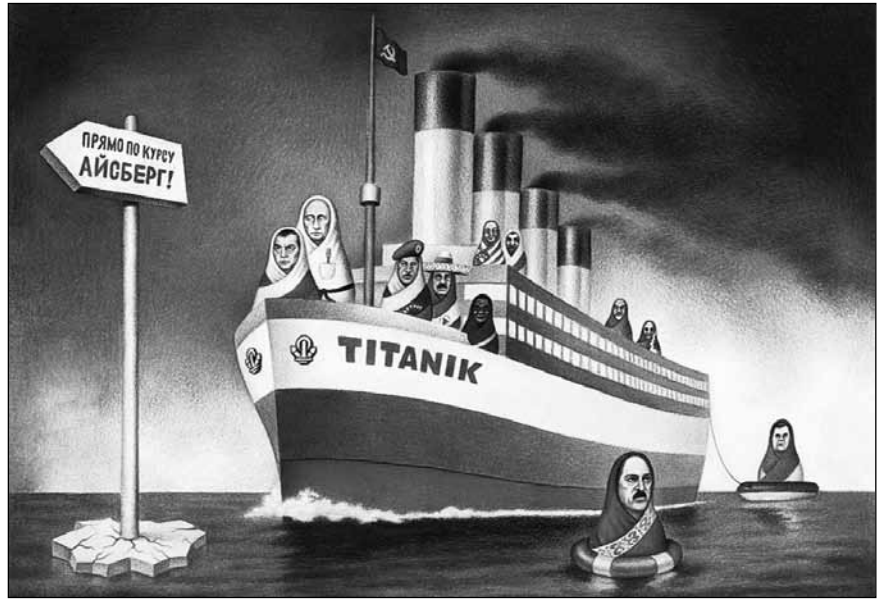
Втім, без сумніву, день Святого Миколая – це передусім дитяче свято. І воно є особливо бажаним, бо несе мир, спокій, віру, любов і надію. За традицією, в ніч з 18 на 19 грудня Святий Миколай принесе дітям подарунки й покладе їх під подушку.

За традицією ж, старші господарі села в давнину на це свято збиралися, щоб зварити пшеничного пива. Влаштувалися гостина, після якої всі весело з піснями їздили на саянах довкола села. На Харківщині існував звичай святкувати триденні Миколині свята, на які варили кутю й узвар, щоб у наступному році забезпечити врожай на жито й плоди. На всій території України влаштовували заздорівні обіди на честь Святого Миколая з приготуванням ритуального пива й медів. На Київщині хазяїн, прийшовши цього дня з церкви, брав миску зі свяченою водою, паляницю з грудочкою солі, квача з різного зілля, йшов кропити господу, худобу та збіжжя, примовляючи: «Святий Миколай, помилуй та сохрани нас від усякого лиха!». Повторимо й ми ці слова в наших молитвах. Й неодмінно додамо: «Святий отче Миколай, Україні помаяй!». Зі святом всіх великих і малих читачів «Нової газети»! З днем Святого Миколая!

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Україна – це кристалізація того питання, яке стоїть перед самою Росією, спроба відіграти ситуацію назад може стати фатальною для Росії, відзначає один з російських зовнішньополітичних аналітиків Федір Лук'янов. Російська політична верхівка чітко розуміє, що вже пішов зворотній відлік часу, впродовж якого, як вона вважає, ще можливо уникнути «піррової перемоги» та активними наступальними діями остаточно вирішити для себе «українське питання». До такої парадоксальної думки підштовхує те, що прямі й опосередковані втрати російської економіки оброховуються дванадцятизначними цифрами, міжнародна ізоляція не лише вказує на вкрай обмежені можливості Росії нав'язувати

КРАХ

Путінська Росія опинилася перед сумною перспективою повного економічного колапсу

свій порядок денний на міжнародній арені, а й не дозволяє протидіяти тектонічному зсуву, викликаному діями Кремля, що формує вкрай несприятливий для нього геополітичний ландшафт.

Вплив міжнародних санкцій на Росію не можна розглядати окремо від кількох зовнішніх (стану ключових економічних центрів, глобального ринку енергоресурсів, позицій долара) та внутрішніх (особливостей політичної та економічної систем путінської Росії) факторів.

Перш за все, попри закликання російських «антиімперіалістів», американська економіка не лише не обвалилася, а, радше, перебуває на траєкторії підйому, що, серед іншого, обумовлене зростанням ділової активності, підвищенням продуктивності праці, а також «політикою кількісного пом'якшення» Федеральної резервної системи зі зміцнення долара – ключової світової валюти. Отже, на тлі економічних негараздів в інших світових центрах спостерігається масоване перетікання фінансових ресурсів з економічної периферії до ядра (на фінансовий ринок США припадає понад 70% запозичень з країн, що розвиваються).

Своєю чергою, сланцева революція, рекордне за останні 30 років збільшення видобутку нафти в США, боротьба світових країн-виробників за частку на ринку і готовність країн-членів ОПЕК до розумно низької ціни, попри тенденцію до зниження глобального попиту на «чорне золото», обумовлюють довготривалий тренд на низьку ціну. За підрахунками МВФ, зниження ціни на нафту на 10 доларів спричинює збільшення дефіциту державного сектора Росії на 1% ВВП. З початку року нафтові ціни впали на третину (російський «Urals» подешевшав майже на 36 доларів), і, схоже, ціновим дном наступного року буде показник у 60 доларів.

Така зовнішня кон'юнктура є викликом для будь-якої країни, а для сировинно орієнтованої (торік 85% російського експорту становили нафта й газ, чорні метали, продукція хімічної промисловості, сировинні товари та напівфабрикати) доларової економіки Росії – серйозна загроза, адже кардинально впливає на її функціонування, обумовлює відчутне зниження доходів до державного бюджету і створює валютний «голод» навіть без будь-яких санкцій, бо накопичені від експорту

енергоносіїв надприбутки слугували ресурсною базою для задоволення амбіцій Путіна щодо повернення «колишньої величі» Росії через військову потугу, витрати з бюджету на яку впродовж останнього десятиліття було подвоєно.

Зовнішні чинники лише посилюють глибинні внутрішні проблеми – незбалансовану структуру економіки Росії та вкрай затратне й неефективне управління, про що досить чітко заявив на інвестиційному форумі «Росія кличе!» голова правління «Сбербанка» Герман Греф. Але його виступ, що дисонував із загальним ура-патріотичним настроєм, був лише голосом волаючого в пустелі.

Головна бюджетоутворююча компанія Росії «Газпром» через борги та спричинене падінням курсу рубля збільшення витрат за підсумком трьох кварталів 2014 року отримала достогі прибутку в 13 разів (!) менше, ніж торік. На додачу до цього, за розрахунками банку HSBC, «Газпром» може недолічитися ще 10 млрд. доларів внаслідок курсової різниці, що виросла з початку року, коли компанія активно продавала на внутрішньому ринку валюту, дарма що лівова частка її боргу рахується саме в іноземній валюті. Це суто економічні чинники, які дають підстави назвати те, що відбувається нині з Росією, словом «крах». Але не тільки і не стільки в них причина російської катастрофи.

За роки свого правління президент Володимир Путін фактично вибудував нову форму самодержавства, де інші гілки влади існують лише як ширма. Опора режиму – нове «дворянство», внутрішнє коло якого складається з особистих друзів та колишніх колег по КДБ/ФСБ, не лише має управлінську владу в державних органах та силових структурах, а й контролює лівову частку економіки. Причому відбувається це як через безпосереднє управління державним сектором (І.Сечін, О.Міллер, В.Якунін та ін.), що становить 71% ВВП (частка держкорпорацій – 29%), так і через монопольне становище на «вільному» ринку. Адже особливі стосунки з володарем Кремля дозволили потрапити до списку журналу «Форбс» і залишатися поза конкуренцією в питанні контролю за переважною частиною експорту енергоресурсів Г.Тимченку (№ 6 у списку, статки – 15,3 млрд. дол.) або в отриманні величезних державних замовлень Б.Ротенбергу (№ 27, статки – 4 млрд. доларів). Інші олігархи мають

значення, доки з ними розмовляє Володимир Путін, дарма що 110 з них володіють 35% багатств країни. До речі, третиною маєтностей найрозвиненішої країни світу США володіють 320 тисяч (!) американців.

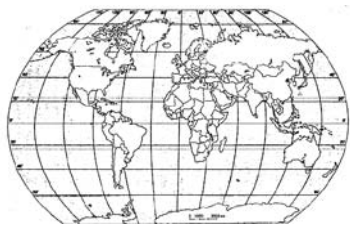
За відсутності реальної опозиції Державна Дума й Рада Федерації лише задовольняють ідеологічні та інші президентські забаганки, придушують будь-які елементи демократії та громадянського суспільства (закони про іноземних агентів, частку зовнішнього капіталу в мас-медіа, контроль за інтернетом тощо) і завжди готові згуртуватися навколо лідера держави в «часи суворих випробувань». Втім, привид Майдану вже гуляє попід брамами Кремля.

Попри економічні негаразди, виражені у промовистих цифрах, найбільш болючі для Росії репутаційні втрати. Цей рік став своєрідним моментом істини, коли світова спільнота, від Пекіна до Вашингтона, нарешті жахнулася неадекватності російського режиму, довіру до якого міжнародних партнерів та інвесторів найближчим часом відновити неможливо.

У цій новій історичній ситуації для української нації відкривається унікальна можливість використати її особливості, щоб здобути справжню незалежність і міжнародну суб'єктність. Для цього нашої владі треба відмовитися від невизначеної позиції щодо військової агресії Росії, не вводити в оману ані українську громадськість, ані світову спільноту стосовно бодай найменших успіхів у реалізації мирного плану Порошенка, спроби втілення якого призводять лише до посилення небажання ЄС нарощувати тиск на Кремль, а також покращення біржових індексів та курсу рубля. Потрібна політична воля та скоординовані дії української еліти на шляху кардинального зменшення енергетичної залежності й розірвання економічних та будь-яких інших зв'язків з Росією, які використовуються й використовуватимуться Кремлем як інструмент досягнення своїх стратегічних політичних цілей. Українська влада має зрозуміти, що жодні примарні економічні переваги та гуманітарні сентименти, пов'язані з Росією, не варті втрати історичного шансу побудувати, нарешті, успішну й українську Україну.

Олександр Хара
Карикатура
з сайту kasparov.ru

МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

Поліція найбільшого міста Австралії Сіднея повідомила про трьох загиблих та чотирьох поранених унаслідок захоплення озброєним ісламістом-емігрантом з Ірану заручників у кафе Lindt Chocolate на вулиці Martin Place та поліцейського штурму після 16-годинної облоги.

Такі наслідки операції спецзагону австралійської поліції й спецназу в Сіднеї, що почався близько другої ночі 15 грудня за австралійським часом. З кав'ярні чулися вибухи та постріли. На місце подій прибули медики з ношами.

«Сіднейську облогу завершено. Більше деталей згодом», – з'явилося повідомлення на офіційній сторінці поліції в Twitter. Згодом на веб-сайті поліції повідомили про загибель двох чоловіків та однієї жінки. Серед загиблих – озброєний ісламіст, якого застрелили бійці австралійського спецназу, що штурмували кафе, 34-річний менеджер кафе та 38-річна юристка, в яких влучили кулі чи то штурмовиків, чи то терориста. Ще четверо осіб отримали поранення. Зокрема, одну жінку поранено в плече внаслідок вогнепального пострілу. Також поранено офіцера поліції, однак його життя нічого не загрожує.

У поліції заявляють, що без штурму жертв було б ще більше. Перед початком штурму спецназу з кафе вдалося вибгти щонайменше шістьом заручникам. З початком операції звідти звільнили ще більше десяти осіб. Загалом пра-

Площу біля кафе Lindt Chocolate мешканці Сіднею виклали квітами на знак пам'яті про жертви трагедії

воохоронці нарахували 17 заручників, включно з двома загиблими.

Раніше австралійська поліція назвала ім'я чоловіка, який захопив заручників у кав'ярні Lindt Chocolate у центрі Сіднея. Це, за словами правоохоронців, 49-річний іранський політичний біженець Ман Гарон Моніс, який сам

себе називав «шейхом Гароном». Кілька років тому його звинуватили в сексуальному насильстві, а ще раніше він був засуджений за розсилання листів з погрозами родинам австралійських солдатів, загиблих за кордоном, та співучасть у вбивстві. Згодом Г.Моніса випустили під заставу.

Біля кав'ярні, де терорист захопив заручників, знаходилися офіс прем'єр-міністра, а також два національні банки й парламент штату Новий Південний Уельс. Неповдалі розташований і знаменитий на весь світ своєю незвичною архітектурою Сіднейський оперний театр.

Прем'єр-міністр Австралії Тоні Ебботт сказав, що цей інцидент викликає велике занепокоєння й свідчить про активізацію на планеті ісламського фундаменталізму, який веде нині в Сирії та Іраку війну за створення так званої Ісламської держави (ІДІЛ).

Як повідомила сіднейська поліція, Ман Гарон Моніс був психічно нестабільний, його неодноразово бачили на вулицях міста з плакатами проти входження Австралії до коаліції держав, що виступають проти ІДІЛ, та за створення всесвітнього ісламського халіфату.

РОСІЙСЬКА ЕКОНОМІКА: ПОЛІТ У ПРІРВУ

Російська грошова одиниця – рубль з кожним днем знецінюється дедалі більше

Центробанк Росії після обвалу рубля в паніці підвищив 16 грудня ключову ставку з 10,5% відразу до 17%. Це найвище одноразове підвищення ставки з часів дефолту 1998 року в Росії.

«Дане рішення обумовлене необхідністю обмежити істотно збільшені останнім часом девальваційні та інфляційні ризики», – повідомляється в прес-службі Центробанку Росії. Крім того, з 16 грудня кредити надаватимуться за плаваючою процентною ставкою, замість нинішньої фіксованої.

Для розширення можливостей кредитних організацій з управління власною валютною ліквідністю було також ухвалено рішення про збільшення максимального обсягу надання коштів на аукціонах в іноземній валюті на термін 28 днів – з 1,5 до 5,0 млрд. доларів США. Напередодні за один день понеділка, 15 грудня, російський рубль втратив більше 8% вартості. Всього 4 дні тому, 12 грудня, Центральний банк Росії підвищив ключову ставку з 9,5% до 10,5%.

Ключова ставка – це процентна ставка, за якою Центральний банк надає кредити комерційним банкам. З 5 листопада 2014 року вона становила 9,5%, з 25 липня – 8%, а з 25 квітня – 7,5%. Всього за рік ставку змінено вже вшосте.

Але це стримуватиме внутрішній попит і прискорить початок рецесії, зазначало агентство Fitch, коментуючи різке підвищення ставки Центробанком Росії.

Останні повідомлення з Москви дають підстави вважати, що російська економіка переживає нині системну кризу й летить шкереберть. Негативні наслідки західних санкцій лише набирають оберти і значно посилюють несприятливу зовнішню кон'юнктуру, подальше погіршення рівня життя населення Росії, знецінення рубля, зростання інфляції й перехід у рецесію.

Путінська модель влади із жорсткою вертикаллю, безальтернативністю думок та придушенням не те що будь-яких проявів інакодумства, а й ініціативи в цілому має, серед інших, один істотний недолік – ціна помилкового рішення може бути надто високою. Це стосується як рейдерських захоплень «на користь держави» компаній «ЮКОС» (Гаазький суд зобов'язав Росію виплатити в цій справі 50 млрд. дол.), «Башнефть», так і кримської та донбаської авантюри Путіна, за які доведеться платити не тільки розвалом економіки, а й реноме в світі на рівні сталінського СРСР на багато років вперед. Економіка, як і історія, не вибачає наруги над здоровим глуздом і вимагає відплати.

ЗВІРЯЧЕ ВБИВСТВО У ПЕШАВАРІ

У пакистанському місті Пешавар завершилася спецоперація зі звільнення школи, яку захопили бойовики-таліби. Про це заявив речник пакистанської армії. Він повідомив також, що військові знешкодили шістьох терористів.

Тим часом кількість жертв теракту перевищила 140 осіб. Більшість з них – діти, які загинули внаслідок вибуху, вчиненого терористом-смертником. Більше сотні людей зазнали поранень. Будівлю школи зруйновано.

Щонайменше шість бойовиків, одягнених у камуфляж, під'їхали до навчального закладу на мотоциклах, розстріляли охоронців та загнали дітей з підвітря до приміщення і там забарикадувалися. Очевидці бачили на них пояси смертників, гранати та автоматичну зброю. На час захоплення у школі було до 500 учнів та викладачів.

Пакистанські сили безпеки почали операцію зі звільнення школи.

Унаслідок теракту в Пешаварі загинуло понад 140 осіб, більшість з яких – діти

Зав'язався бій, впродовж якого було чути потужні вибухи. Шістьох нападників ліквідували, але жертвами операції стали й заручники.

Відповідальність за теракт взяв на себе рух «Техрік-і-Талібан Пакистан». Екстремісти заявили, що цей напад – помста за антитерористичні операції пакистанських

військовиків у Північному Вазірістані, у ході яких було вбито сотні талібів.

До Пешавари прибув прем'єр-міністр Пакистану Наваз Шариф. Він назвав інцидент національною трагедією. Влада перевела всі освітні заклади у Пакистані під посилену охорону.

ПОЧАЛАСЯ БИТВА ЗА АРКТИКУ

У понеділок, 15 грудня, представники Данії та її автономії Гренландії подали заявку до ООН для встановлення кордонів їхнього континентального шельфу в Арктиці.

Данія претендує на значно більшу територію, ніж раніше передбачалося, – 895 тисяч квадратних метрів морського дна в Північно-Льодовитому океані. Такий крок, імовірно, буде оскаржений сусідами Данії, які також зацікавлені в отриманні контролю над цим регіоном, що вважається надзвичайно багатим на природні ресурси. Норвегія уже висловлювала свій інтерес щодо тієї частини шельфу, на який нині претендують Данія з Гренландією. Росія, Канада та США також претендують на великі ділянки Арктики – території, де, за попередніми оцінками, міститься 13% нерозвіданих загальносвітових запасів нафти і 30% природного газу.

Однак, щоб посилити свою позицію, офіційний Копенгаген посилюється на власні наукові дослідження, які показують, що континентальний шельф Гренландії є одним цілим з підводним хреб-

На нерозвідані запаси нафти й газу Арктики претендують одразу кілька країн

том, що тягнеться під Північним полюсом.

«Подання заявки на частину континентального шельфу на північ від Гренландії – історична віха для Данського королівства», – заявив глава МЗС Данії Мартін Лідегард. Данія розраховує на конструктивну позицію Комісії ООН щодо кордонів континентального шельфу та подальші переговори з сусідніми країнами, йдеться у заяві данського МЗС.

Втім, на ухвалення рішення в Комісії ООН може піти не менше 10 років. Росія планувала подати свою заявку на арктичний шельф у

2015 році. Крайня межа території, на яку претендує Данія в Арктиці, розташована всього за 200 морських миль від узбережжя РФ.

Раніше очікувалося, що претензії Данії-Гренландії та Росії в Арктиці будуть узгоджені. Однак сьогоднішні спостереження вважають, що потенційно спірна ділянка, за яку боротимуться ці країни, збільшилася на кілька сотень тисяч квадратних кілометрів.

За матеріалами зарубіжної преси підготував
Хома Мусієнко
Фото Reuters

ЗА КИЇВСЬКИМ ЧАСОМ

Близько 200 осіб мітингували протягом кількох днів минулого тижня за відставку мера Запоріжжя Олександра Сіна, після чого мітингувальники зайшли на сесію міськради, але змістити міського голову з посади так і не змогли. Протестанти були посилені представниками Радикальної партії на чолі з Олегом Ляшком, але в підсумку акція перетворилася на балаган і ні до чого не призвела.

Для того, щоб зрозуміти, що відбувалося в Запоріжжі, необхідно знати, хто такий запорізький мер Олександр Сін. Це доморощений Кім Чен Ін – тобто, диктатор запорізького розливу, хоч народився О.Сін в Дніпродзержинську на Дніпропетровщині. Все своє життя він пристосовувався до навколишнього середовища, аж доки не проліз на хлібне місце Запорізького міського голови. Поклявшись Партії регіонів у відданості, розпочав масштабну операцію, спрямовану на власне збагачення. У місті козацької слави, історичному центрі України, де колись славні козаки розбудували Запорізьку Січ – першу в Європі демократичну державу – грів руки російськомовний кореець, який з жодного огляду на посаду Запорізького голови не підходив.

Але так може думати тільки той, хто ні разу в житті не бував у Запоріжжі. За роки радянської влади від українства там залишилося дуже мало. Це типове совкове місто, населене російськомовними совками. Але навіть вони обурилися правлінням запорізького Кім Чен Ина.

За час його владарювання в Запоріжжі на все було вироблено нелегальні розцінки. Хочеш працювати на хлібній посаді в ДАІ – плати, хочеш бути причетним до розподілу землі – плати, хочеш «варити» гроші на ресторанный ниві – плати, хочеш отримати якусь довідку у ЗАГСі – плати... Причому хитрий і підступний Сін так все організував, що грошові потоки неодмінно скеровувалися в його бік.

Диктатура Януковича була тією владою, яка як ніяка інша влаштовувала Сіна. Його ніхто не контролював, і всі багатства міста роки крадалися його людьми не з меншим завзяттям, ніж розкрадалася Україна «сім'єю» Януковича, якій слухняний Сін справно переказував солідні

суми. Як плату за те, що йому не заважають розкрадати Запоріжжя.

З вибухом Євромайдану Сін різко притих, залігши в «окопи». Але роздивившись, що до чого, зрозумів, що владу перебрав не народ, а нові олігархи й бажаючи ними стати, до яких також можна прилаштуватися.

Ошукане ж і обкрадене Запоріжжя, яке повірило в Революцію гідності й чекало, що ось-ось хлопці-революціонери заявляться до міста й розкажуть місцевому Кім Чен Ину, куди йому йти чи їхати. Але хлопці все не їхали, а в українській столиці розпочалися дивні розмови про те, що старі кадрові Януковича на місцях не слід чіпати. Серед «цінних» кадрів для нової влади опинився й запорізький Кім Чен Ін.

Доведені до відчаю владарюванням мера Олександра Сіна мешканці Запоріжжя вийшли на протест, але їх не підтримали масово, і протест захлинувся

КІМ ЧЕН ИН У ЗАПОРІЖЖІ

Слідом за Вінницею спробу змінити керівництво місцевих органів влади зробили і в Запоріжжі

Лідер Радикальної партії України Олег Ляшко вимагає від О.Сіна негайно піти у відставку

Протести проти його владарювання в Запоріжжі тривали вже давно. Адже до Євромайдану він був керівником місцевої організації Партії регіонів. Його звинувачують у жахливій корупції та відправці людей на Антимайдан під час Революції гідності. Після перемоги Євромайдану Сін хутко перефарбувався, покинув Партію регіонів і намагався показати себе захисником міста в умовах війни на Донбасі. Відчуваючи, що запахло смаженим, він ще на початку минулого тижня попереджав, що 10 грудня можуть бути «організовані провокації з метою насильницького захоплення влади, зміщення його з посади та обрання народного мера». Причому робив такий вираз обличчя, неначе йшлося не про народну волю вигнати затятого корупціонера й поспіаки режиму Януковича із Запоріжжя, а про запланований на нього, нещасного українського патріота, напад донбаських терористів і провокації місцевих сепаратистів. У підсумку провокації справді відбулися, але ні до чого не призвели. У запорізьких подіях вирішив узяти участь і лідер Радикальної партії, народний депутат України Олег

Ляшко, який приїхав до міста зі своїми соратниками. У підсумку Ляшко й очолив протест. При цьому варто зазначити, що головний радикал України в Запоріжжі не має популярності та підтримки. На минулих виборах Верховної Ради його партія в Запорізькій області посіла лише сьоме місце. Підтвердилося це й участю в мітингу лише 200 осіб, хоча Сіна ненавидить ледь не одностайно все 800-тисячне місто. У підсумку Ляшко зайшов до сесійної зали міськради та зажадав від Сіна дозволити учасникам мітингу бути присутніми в залі під час сесії. Сін поставив цю пропозицію на голосування, і більшістю голосів депутати підтримали пропозицію Ляшка. До зали зайшло кілька десятків мітингувальників, вони тримали в руках плакати з написами: «Запоріжжю – чесну владу!», «Злодій повинен сидіти у в'язниці!», «Запоріжжя – без Сіна!», «Вимагаємо дострокових місцевих виборів!...» Ляшко закликав Сіна й секретаря Запорізької міської ради Романа Тарана (Партія регіонів) піти у відставку. Сін заявив, що готовий піти після того, як змінять секретаря Тарана. Таран же рішуче сказав, що не

звільнятиметься. Сесія плавно перетворилася на балаган, половина депутатів її покинула. Ляшко ж на камери хапав Сіна за піджак, одним словом, влаштовував своє традиційне шоу. У підсумку під тиском мітингувальників Сін написав заяву, що піде у відставку в разі відставки Тарана. Таран також написав заяву про те, що піде у відставку в разі затвердження цього рішення міськрадою і відставки Сіна. Але Запорізька міська рада, яка добряче годувалася в часи диктатури Партії регіонів й звикла до всепроникаючої корупції, яку ненавидить простий люд, але навіть маленьким владомощям вона любя, не підтримала відставок свого секретаря Романа Тарана та голови Олександра Сіна. На позачерговій сесії міськради, яку скликав Сін, цей проект рішення не набрав необхідної кількості голосів навіть для включення до порядку денного сесії. Після цього Сін запропонував народним депутатам України на чолі з Ляшком йти геть з міськради та Запоріжжя.

Цим події в місті в не закінчилися – надійшла інформація про те, що невідомі особи на автомобілі Mitsubishi Pajero стріляли в бік міськради. Постраждалих немає. В ході оперативних пошуків пасажирів авто були затримані працівниками міліції. Інформації про кількість затриманих і зброю міліція не повідомляє. За словами колишнього начальника управління внутрішньої політики міськради Ірини Комісар, стріляли в неї на підвір'ї міськради, коли вона йшла з будівлі в бік свого автомобіля. Комісар заявила, що в результаті стрілянини вона не постраждала. Служба безпеки України заявляє, що тримає на контролі події у Вінниці та Запоріжжі. І це все.

Знайомлячись з хронологією вінницьких та запорізьких подій, не міг позбутися відчуття, що мені страхотливо шкода тамтешніх мешканців. Вони, як згвалтована Врадіївка, як вся Україна, розраховували, що після Революції гідності почнеться нове життя. Що ті, хто обкрадав і обдурював народ, сядуть на тюремні нари, або принаймні пойдуть кудись або до Путіна, або до Кім Чен Ина. Натомість же, всі ці олійники й сіни відбулися легким переляком і знову сидять на конях. Ніхто й не збирається їх стягувати.

А як же закон про люстрацію? А прилюдні клятви виконати заповіти героїв Небесної сотні й очистити Україну від януковичської нечисті? Це все, як полюбують нині висловлюватися в Україні, піар. Піариться президент, піариться прем'єр, піаряться міністри, за деякими з яких давно плаче тюрма, піаряться й новістарі народні депутати, багато з яких належало до касти янучарів, крало й брехало, а 16 січня цього року голосувало за драконівські закони, якими знищувалися найменші паростки демократії в Україні.

Не піариться тільки народ. Його вже вкотре знову обдурили. Навішали локшини на вуха, скористалися його відвагою й пролитією кров'ю на Майдані, щоб зручно вмотивувати у звільненні владні крісла, і тепер надувають щоки, чекаючи мільярдів від МВФ, які так само як янучари можна буде роздерибанити й кричати на весь світ, що Україні треба ще раз допомогти, бо вона, мовляв, прагне до Європи й хоче жити по-західному. Нещасна Україно, як тільки шкода тебе!

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»
Запоріжжя

ЗА ГОРНЯТКОМ КАВИ

Наш співрозмовник:

Олесь САНІН – відомий український кінорежисер, актор, оператор, заслужений артист України, лауреат Державної премії України імені Олександра Довженка, «Срібної медалі» Академії мистецтв України, «Срібної медалі» ім. братів Люм'єр. Народився 30 липня 1972 року в місті Камінь-Каширському на Волині. Закінчив Київський національний університет театру, кіно й телебачення ім. І. Карпенка-Карого (майстерні Валентини Зимної (акторське відділення) та Леоніда Осики (курс режисури ігрового фільму). Проходив стажування за фахом у Голландії та США. Працював режисером, оператором, керівником департаменту фільмів і телепроектів в українському представництві компанії Internews Network, режисером документальних фільмів та програм. Як продюсер, створив понад 50 телевізійних проєктів. Зняв десятки документальних та ігрових короткометражних фільмів, зокрема «Maestro», «Матінка Надія», «Буря», «Зимно», «Пустинь», «Нація. Лемки», «Гріх», «Різдво» та ін. У 2003 році фільм Олесь Саніна «Мамай» став першою українською кінострічкою, номінованою на премію «Оскар». Фільм «Поводир» – друга його робота, висунута на цю премію нинішнього року.

Олесь Санін грає на бандурі, торбані, колісній лірі, під псевдом Олесь Смик входить до Київського кобзарського цеху. Одружений. З дружиною, акторкою Іриною, виховують доньку Іванну та Олександру.

– Олесю, 11 грудня в Українському музеї в Нью-Йорку Ви представили свій фільм «Поводир», прийнятий Американською академією для розгляду в номінації «Кращий фільм іноземною мовою». Далеко не всі бажаючі могли його подивитися. Чи буде в Нью-Йорку найближчим часом ще така можливість?

– Я дуже вдячний українцям Америки й усього світу за таку зацікавленість фільмом. Ми щиро подивовані, що збираємо повні зали. Навіть у місцях, де живуть дуже-дуже маленькі українські громади, зали були не просто заповнені, переповнені. Причому побачити «Поводир» йшли не тільки українці, а й американці. Це означає, що світ, і насамперед ми самі, починаємо відмовлятися від меншовартості українського мистецтва й українського кіно. І це для мене дуже важливо. Нині ми ведемо

переговори з дистриб'ютерами. Є пропозиції від Лінкольна-центру, є також попередні домовленості з двома американськими каналами, які вийдуть на екрани наступного року, іншими зацікавленими компаніями нефестивального характеру. Але я робив це кіно найперше для індустріального світу. Через місяць лечу до Лос-Анджелеса й працюватиму над тим, щоб його могли побачити якомога більше людей. І не лише українців.

– Що Ви маєте на увазі, коли кажете «для індустріального світу»?

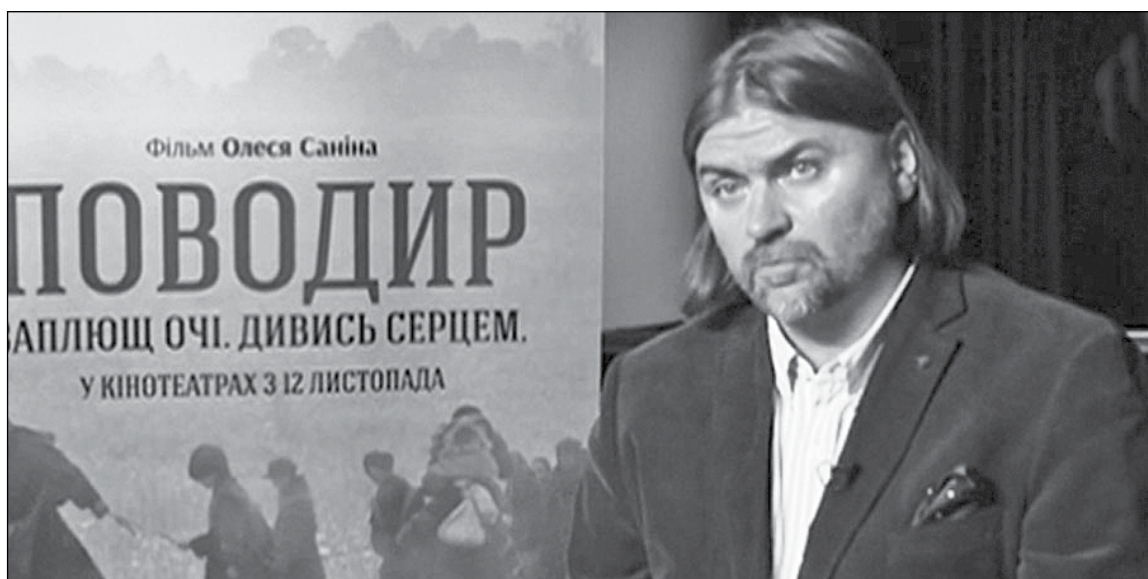
– Світові стандарти кіноіндустрії. В українському кіно, й мистецтві взагалі, ми постійно нарікали, що нам чогось бракує,

постійно самі для себе шукали виправдовування, що нам хтось або щось заважає: москалі, дощ, сніг, час... І українське кіно перетворили на параолімпійські ігри – спорт не для всіх. Самі собі придумали, що ми – товариство обмежених можливостей. Ця умовність знищує й принижує нашу самооцінку. Я не згоден з таким діагнозом, мені зовсім не подобається констатація одного з українських президентів: «Маємо те, що маємо», більше подобається фраза відомого українського поета: «Борітеся – поборете!» І я живу за цим правилом.

Індустріальне кіно – це кіно, з яким можна йти в професійну лігу, якщо продовжувати висловлюватися мовою спорту, й там з тобою говоритимуть на рівних, як з професіоналом. Я знаю, що можу там сильно отримати по пистку, можу впасти, можу зламати хребет, можу не виграти взагалі, але я підніматимусь і йтиму далі. Нині в Україні люди приходять в кіно-театр, платять гроші й дивляться кіно такої якості, як і чужоземні фільми. Це дуже важливо, вони можуть сприймати мою концепцію чи не сприймати, але не можна знімати кіно нижчої якості, ніж якість індустріальна, тобто якість світової кіноіндустрії.

– Один з продюсерів, коли я запитала, чому так проблематично показати цей фільм повторно у невеликих нью-йоркських українських залах, здивувався: мовляв, що ж тут не зрозумілого, фільм «Поводир» – це велике українське голівудське кіно! Що це таке сучасне українське голівудське кіно?

– Кіно, створене для кінотеатру. Окрім технічних стандартів, яких ми дотрималися, це кіно, яке робиться для масового глядача,

Олесь Санін на тлі афіші свого фільму «Поводир»

ОЛЕСЬ САНІН: «ЯКЩО ЗУСТРІНЕШ ВОВКА З ОЧИМА ЛЮДИНИ, ДАЙ ЙОМУ ШМАТОЧОК ХЛІБА...»

має свої правила, структури виробництва. Я – режисер і не хочу говорити про фінанси, але подивіться на українські касові збори і все стане ясно. Цей фільм повністю профінансовано державою – 16,6 мільйонів гривень, які на час запуску проєкту були еквівалентні 2 мільйонам доларів. Такі ж самі гроші мали ще десятків зо два українських фільмів, зняті за такі самі державні гранти. Оцим і відрізняється голівудське кіно від нашого – робиться твір, який повинен окупитися в кінотеатрах, а не зекономивши під час зйомок, його потім показувати в кінотеатрах, де відразу ж виявиться, що він нікому не потрібен, а його творці розповідатимуть, що це елітарний фільм, не для всіх. Я також був серед них, тому такий достатньо агресивний зараз. Для кого не для всіх? У сучасному світі люди купують (або не купують) квитки, приходять (або не приходять) у зал і, хочемо ми того чи ні, це й є мірило успіху в цьому бізнесі.

Україна – держава, в якій може існувати самодостатня національна кінематографія, тому що в Україні є 20 мільйонів глядачів. Так, зараз немає достатньої кількості кінотеатрів, трохи більше ніж 200, тим паче, що втратили багато кінозалів на Сході України. Якщо ж кількість кінотеатрів перейде за 400, українські фільми зможуть окуповуватися в Україні.

– Категорія іноземних фільмів. На Ваш погляд, чи повинен іноземний фільм, номінований на «Оскар», бути національно впізнаваним?

– Обов'язково. Академію не цікавлять подробиці під американські фільми. Американці вміють знімати краще, ніж будь-хто – манерою, розповіддю, технічними ефектами вони полонили світ. Як

би хто до цього не ставився, вони переконані, що вміють це робити краще за всіх інших. Їм підrobки не цікаві. Члени кіноакадемії дивляться іноземні фільми-претенденти з субтитрами, бо хочуть бачити культуру країн, які ті представляють. Разом з тим Американська кіноакадемія 20 років тому і тепер – це дві різні академії. Нині це маркетингова компанія. Дуже специфічна, де грають роль смаки, запити, тенденції... Дуже великий вплив мають дистриб'ютери й... політика. І, як наслідок, не завжди вибирають кращих.

– Але нині політичний момент працює ніби-то на Україну...

– Може працює, а може й ні. У Голівуді є друзі, як з одного боку, так і з іншого, й вони дуже впливові. Ні для кого не секрет, що в Голівуді велика частина фільмів знімається на російські нафтові й на китайські шовкові, чи як їх там назвати, гроші...

– Але ж знімаючи національне кіно, все одно мають бути якісь загальнопланетарні дотичні. Як дотичні до цінностей всього людства Ви назвали б у «Поводирі», який українським Оскарівським комітетом висунуто від України в номінації «Найкращий фільм іноземною мовою» в боротьбі за «Оскари» за підсумками 2014 кінороку?

– Те, що думаю я, зараз неважливо. На даному етапі важливо, що думають вони. Але я не збирався знімати фільм для кіноакадемії. Історія цієї стрічки – це історія випадку. Я не скажу, що ми знімали для себе й про себе. Ні. Але в той момент, коли він задумувався, для нас, авторів фільму, це був протестний проєкт. Ми не розуміли, куди котиться держава,

а самі працювали в наймах на інші держави. Тому вирішили зняти про людей, які опираються цьому, для яких поняття «свобода», «незалежність» – дуже-дуже важливі цінності, вони не мають умовного способу й ці люди готові віддати за них життя. І так сталося, що це стало «мейнстрімом» не лише нашого фільму про давніші часи, а й нашої історії ближчої. Спостерегаючи за попереднім показом фільму в Голівуді, я, чесно кажучи, переживав: чи зрозуміють американці, хто такі кобзарі, чому їх знищили, чого вони хотіли, чому ми взагалі сьогодні взялися за таку тему. Але вони дуже точно й дуже правильно зрозуміли. Зрозуміли, що це кіно і про них, про власну свободу кожного, її ціну. Один дуже відомий чоловік, лауреат двох «Оскарів», сказав дуже важливі для мене слова: «Лише тепер я зрозумів, чому рік тому ви стояли на Майдані й помирили за свою свободу... Я зрозумів, що ви – нерадянські люди, ви ті, які вміють опиратися долі й не долі...»

– «Поводир» – це друге висунення вашого фільму на «Оскара». Першим був «Мамай» у 2003 році. Які уроки Ви засвоїли з того «першого забігу», висловлюючись спортивною термінологією?

– Працюючи над «Мамаєм», для мене було дуже важливо зрозуміти, чи існує в сучасному світі національна кінематографія зі своїми національними ознаками. Чи можу я підняти такий жанр як епос? Чому я навчився у своїх вчителів Леоніда Осики, Ілленків, зрештою, в Олександра Довженка? Це було для мене важливо. Зараз я бився сам з собою, з тим, щоб зробити українське кіно важливим і популярним. Для мене стала більш важливою історія не власне дороги до фестивалю чи

найвища нагорода, мені потрібна була увага мого народу. Я кажу, може, дуже пафосно, й ви думаєте, до чого тут патетика. Але мені була важлива реакція насамперед простих людей, які прийдуть в кінотеатр і побачать фільм. Мені було важливо, щоб у їхній свідомості й серці залишилася ця історична подія. Не сюжет мого фільму, а історична подія. В Україні цей фільм уже подивилися більш як півмільйона осіб. Гадаю, тепер у нас вже не існує людини, яка не знає, що таке Голодомор.

– **Ви переписували-дописували сценарій кілька разів. Чому?**

– Фільм задумувався в 2003 році, а його прем'єра відбулася 16 липня нинішнього року на Одеському міжнародному кінофестивалі. Багато часу минуло. Між сценарієм і фільмом велика відстань. Я бачив, що мені не вистачає жіночих історій і запросив одну з кращих сьогодні українських письменниць Ірен Роздобудько, яка мені подарувала прекрасні образи. Я їй за це дуже вдячний. Потім з 2007-го до 2011-го минуло ще чотири роки, світ дуже змінився. Мені потрібно було зробити сучаснішу версію, я прийняв рішення йти в ширший світ і запросив Олександра Ірванця... Ми з ним однієї групи крові... У нього в голові мільярд текстів інших письменників. Він може цитувати своїх друзів томами, ходяча літературна енциклопедія. У нього надзвичайне відчуття часу: «Ні, це вже було, потрібне щось нове, ще новіше...»

Я завжди шукаю можливості працювати з людьми кращими, ніж сам, бо тоді можу чомусь навчитися. Може, це моя професійна вада, не знаю. Я мрію про той час, коли українське кіно зніматиметься за мотивами романів українських письменників... Я також працював з одним з кращих американських українських драматургів-сценаристів Полом Волянським, він викладав у одній з кращих кіношкіл Голівуду, й сьогодні багато працює зі студентами, сценаристами. На режисерському сленгу це називається «скрін-доктор» – сценарист, який допомагає текст сценарію перетворити на драматичну лінію й синхронізувати її з тим, що відбуватиметься на екрані. Переглядаючи фільм знову й знову, бачу, наскільки він був правий, коли казав, що це працюватиме, а це – ні. Мені дехто каже, що сценарій якийсь не так структурований, як йому хотілося б. Він спеціально так структурований, щоб розширити рамки. Бо в ньому в одній історії чотири різножанрові історії всередині: там є історія кобзарства, історія кохання, історія Голодомору, пригодницько-детективна історія. Дуже складна комбінація жанрів...

– **З самого початку у фільмі мав зніматися уславлений американський актор українського походження, лауреат «Оскара» Джек Паланс. Яку роль він хотів зіграти?**

– Цього хлопчика-поводиря Пітера, який дожив до сьогодні. Ми додумали з ним цей сюжетний хід. За сценарієм, компанія друзів, серед яких і одна журналіст-

ка, подорожують на мотоциклах Монголією, ховаючись від негоди, потрапляють до будистського монастиря, де, прислухавшись до розмов чужинців, ченці віддають їм речі чоловіка, який колись так само випадково потрапив до їхнього прихистку й говорив подібною мовою, як і їхні теперішні гості.

У тій валізці журналістка знаходить стару книжку й адресу дитячого будинку в Швейцарії. Однак приїхавши за вказаною адресою, на місці, де мав стояти сиротинець, побачила велику клумбу троянд. З'ясувалося, що під час війни в будинок вцілила бомба й від нього залишилася лише глибока ворон-

– Правда... Коли його не стало, все розвалилося. Я хотів, щоб глядач побачив великого американця, в серці якого б'ється велике українське серце. Саме він мав бути провідником для глядача. Мені потрібен був герой, з яким себе асоціював би глядач. Тому назва «Поводир» – подвійна.

– **В останній версії фільму цю роль Ви відвели Пітерові – Антонові Грину, десятилітньому хлопчику з Дейтройту?**

– На роль Пітера у нас був дуже великий дитячий кастинг – майже дві тисячі дітей з усього світу, навіть з Нової Зеландії й Південної

Кадр з фільму О.Саніна «Поводир»

ка. Журналістка йде до місцевої букиністичної книгарні, щоб віддати непотрібну їй книжку. Старий продавець-букініст (його й мав зіграти Джек Паланс), побачивши її, крізь сльози вимовляє: «Цю книжку я шукав усе своє життя...» Це був той самий хлопчик Пітер, якому судилося пройти через стільки кіл пекла.

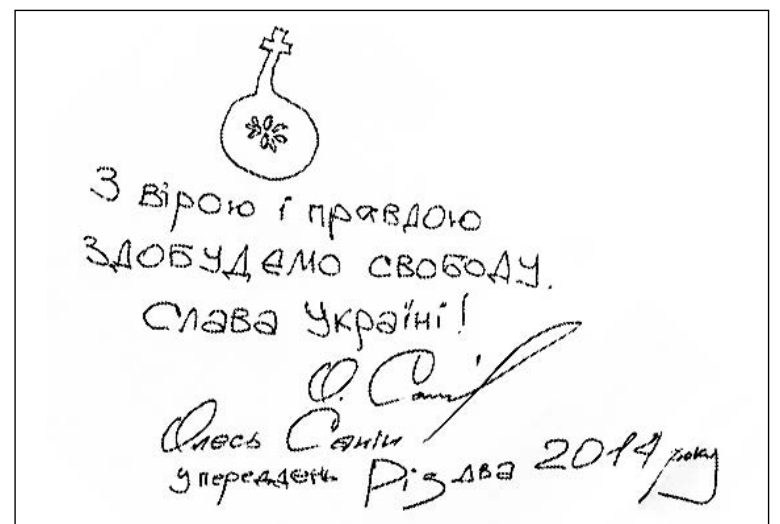
– **Гроші на цей фільм, наскільки пам'ятаю, обіцяли дати Ющенко, Тарута... Це одна з причин, чому робота над ним тривала так довго?**

– Грошей ніхто не дав. Але це проблеми тих, хто обіцяв... Моя ж біда, як автора ідеї й режисера фільму, була в тому, що спочатку я «втратив» гроші, потім головного актора – Паланса... Він хотів приїхати. Всі обіцяли фінансування, обіцяли завтра-післязавтра-наступного тижня, а потім перестали відповідати на телефонні дзвінки... Джек Паланс дуже хотів знятися в цьому фільмі, мріяв приїхати в Україну, на фестиваль «Молодість», потім захворів і помер, а «Молодість» звинуватила мене в усіх смертних гріхах...

– **Петро Борисів, відомий голівудський українець, розповідав мені, що коли Паланс відчув, що помирає, попросив заспівати разом з ним «Взяв би я бандуру». Петро слів не знав, швиденько написав Вам й Ви надіслали слова пісні до Лос-Анджелеса електронною поштою... Паланса відспівували в американській церкві, але під звуки української капели бандуристів... Це правда?**

Африки. Біографію Пітера я взяв з двох газетних історій. Одна – про безпритульного хлопчика, якого знайшли у 1934 році (він розповідав, що був сином американського спеціаліста, якого знищили), а друга – про хлопчика-іноземця, який став поводитим у кобзаря. Для «Поводиря» мені був потрібен хлопчик, який все бачить, але не розуміє, що відбувається, тому що він – іноземець. А такого не було. Мене аж розпач узяв – п'ять днів до початку зйомок, а головного героя немає, відпав і останній кандидат з Британії, який більш-менш підходив. І тут я натрапив на відео, надіслане з Детройта: хлопчина сидить на дивані і з акцентом розповідає різдвяний віршик, потім «Садок вишневий коло хати». А потім каже, що ще вмів грати на саксофоні і фортепіано. Сів за фортепіано, але перед тим, як почати грати, було таке враження, що зупинився час, знаєте, бувають такі цифрові камери, коли раптом «зависає» зображення. Дивлюсь, він перетворився на зовсім іншу дитину, згадав, не які ноти має натиснути, а саму музику. Я побачив ефект перевтілення й зрозумів, що це і є мій головний герой.

Останній знімальний день був його днем народження і я зовсім випадково дізнався, що Антон – правнук Миколи Сороки й Катерини Зарицької, легендарних багатолітніх каторжан сталінських концтаборів, які стали символами незламності українського духу.

ставали іншими. Хоч цей кордон нині дуже сильно зсунувся. Зараз кордон України проходить по копанках. Там, де на Донеччині були копанки, де діти добували вугілля, щоб вижити. Я зняв не один документальний фільм на Донбасі як оператор, близько з ними спілкувався, але не міг зрозуміти, чому з людьми таке відбувається, чому настільки вони агресивні, вовченята та й годі... А потім побачив, що діти ці постійно живуть з відчуттям крові на зубах, знаєте, коли тебе б'ють, у тебе постійно розбита губа, яка кровоточить. Там, посеред тих копанок, діти народжуються з молоком матері і присмаком крові. Підрастаючи, вони розуміють, що допомоги чекати нізвідки, довкола лише жорстокі люди й закони зграї. Як у тваринному світі – лише будучи сильнішим і агресивнішим, можеш когось налякати. Це закон вовченят. Він прикладається і до Януковича. Я не виправдовую його, ми обрали такого президента, але він також ріс з відчуттям крові на губах... Якщо вдасться якось це змінити, то думаю, це розміє й той кордон, що розділяє Україну.

– **Що відбувається з Вашим фільмом поза показами в Україні, українській Америці, в так би мовити, голівудському колі?**

– Це доволі складна кухня. Відбулося два офіційних покази в Голівуді, а також додаткова «промоція» всередині самої академії. Багато в цьому допомагає Петро Борисів. Фільм прийнято до кола претендентів, незабаром з'являться проміжні фаворити, потім, десь на початку січня, це коло звужиться до 11-9, в середині січня – до 4-3, і в лютому оголосять фіналіста. Є держави, які витрачають мільйонні фонди на «промоцію» своїх фільмів. Є чимало теорій лобювання. Український комітет цим не займається, тому що має інше розуміння й, очевидно, вважає, що раз прийняли до номінантів, далі вже від України нічого не залежить. Для мене «Оскар» не самоціль. Дуже важливо привезти з Голівуду ідеї, зв'язки, реакцію... Усе це вартує багато більше, ніж статуетка чоловічка з несправжнього золота. Це ті слова, які мені колись сказав Джек Паланс, слова, в які я колись повірив і вірю до сьогодні...

Розмову провела Катерина Кіндрась

В УКРАЇНІ

А.ЯЦЕНЮК ОБІЦЯЄ ЄВРОПІ
РЕФОРМИ, ЄВРОПА
– БЕЗПРЕЦЕДЕНТНУ
ПІДТРИМКУ

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк, який перебував протягом 15-16 грудня з робочим візитом у Брюсселі, висловив переконання, що Україна досягне успіху, і це буде спільний успіх України та Європейського Союзу. Він, зокре-

ма, разом з українською делегацією взяв участь в інавгураційному засіданні Ради асоціації Україна – ЄС і за його підсумками заявив, що уряд України вже оголосив свій порядок денний реформ, який базується на угоді про асоціацію з Євросоюзом і передбачає «швидкі та ефективні реформи в Україні». «Це наше спільне завдання – імплементувати угоду і зробити Україну успішною», – заявив А.Яценюк на прес-конференції за підсумками засідання. За його словами, Україна зможе досягти стабільності тільки разом з європейськими партнерами. «2015 має стати роком економічного зростання», – сказав голова уряду України.

Єврокомісар з питань Європейської політики сусідства й переговорів про розширення ЄС Йоганнес Ган, зі свого боку, висловив на прес-конференції переконання, що найкращою відповіддю для тих, хто дестабілізує Україну, буде демонстрація того, що вона успішна й безпечна. Він заповнив, що Європейська комісія й далі надаватиме Україні «безпрецедентний рівень фінансової підтримки». «Але я думаю, що зрозуміло, що така підтримка надається за умови проведення реформ, без яких Україна не може сподіватися побудувати стабільне відновлення», – наголосив єврокомісар.

ЧИ СТАНЕ УКРАЇНА
ЧЛЕНОМ НАТО?

Президент, прем'єр-міністр і законодавча гілка влади в Україні мають єдину спільну позицію щодо всіх питань оборони й національної безпеки, і їхнім спільним рішенням є позбутися так званого позаблокового статусу. Про це 15 грудня заявив у Брюсселі голова уряду України Арсеній Яценюк.

Виступаючи на прес-конференції разом з генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом, Арсеній Яценюк назвав позаблоковий статус, запроваджений попереднім президентом Віктором Януковичем, «подарунком Росії». Як наголосив прем'єр-міністр України, Україна ухвалюватиме й здійснюватиме реформи, необхідні для сектору безпеки, а також у політичному й економічному секторах, у секторі правосуддя, щоб відповідати всім стандартам і критеріям, які стосуються країн-членів НАТО.

Стосовно ж перспективи самого членства України в Північноатлантичному союзі, Яценюк сказав: «Я пам'ятаю, як дев'ять місяців тому в цьому ж будинку я заявляв, що членство в НАТО ще не на нашому радарі. Тепер мушу вам сказати, що екран цього радара цілком змінився: ми бачимо на ньому російські танки, російські гаубиці, російських солдатів, російський кобін на нашій землі». Прем'єр додав, що Україна буде готова вступати до НАТО, коли досягне успіху у втіленні всіх необхідних реформ.

ПЕТРО ПОРОШЕНКО:
«У РОСІЇ ПОТРІБНО
ЗАБРАТИ ПРАВО ВЕТО»

У Російської Федерації потрібно забрати право вето в Раді Безпеки ООН, оскільки вона є агресором. Про це в інтерв'ю телеканалу ABC заявив 13 грудня президент України Петро Порошенко під час свого візиту до Австралії.

«Ми повинні бути абсолютно відвертими й прямими: конфлікт на Сході України демонструє неефективність післявоєнної системи глобальної безпеки, в тому числі Ради Безпеки ООН. І таке відбувається, якщо один з постійних членів, який має право вето, є агресором. Ми повинні започаткувати нову систему безпеки», – сказав Порошенко й додав: «Я сумніваюся, що ми готові зараз публічно обговорювати спосіб, як потрібно змінити Раду Безпеки, але абсолютно очевидно, що ми повинні забрати право вето в Росії як постійного члена».

Раніше повідомлялося, що члени Ради Безпеки ООН дедалі більше схиляються до того, щоб визнати Росію країною-агресором. Україна останніми днями багато разів заявляла про пересування колон важких озброєнь та іншої військової техніки з Росії на захоплені сепаратистами частини територій Донбасу. До цього додається значне посилення обстрілів і нападів на українських силовиків з боку озброєних Росією сепаратистів. У світі наголошують, що такі дії Росії й сепаратистів підтримують укладені ще у вересні, але так і не виконані ними Мінські домовленості.

ПРАГНЕННЯ ДО СТАТУСУ
ЯДЕРНОЇ ДЕРЖАВИ –
ЦЕ БЕЗВІДПОВІДАЛЬНО

Повернути Україні статус ядерної держави – це безвідповідально. Про це минулого тижня заявив президент України Петро Порошенко, перебуваючи з офіційним візитом у Австралії.

«Це було б абсолютно безвідповідально. Повірте мені, посиленням безпеки у XXI столітті є не статус ядерної держави. Це технологія XX століття», – заявив він і додав, відповідаючи на запитання, чи не відчувається в Києві бажання, щоб Україна знову мала статус ядерної держави: «Ми можемо перемогти агресора тільки тоді, коли будемо єдині і коли весь світ демонструватиме саме те, що ми маємо сьогодні: солідарність з Україною».

Державний візит П.Порошенка до Австралії відбувся 11-12 грудня. Під час нього відбулись зустрічі з прем'єр-міністром Австралії Т.Ебботом, головою Палати представників парламенту Австралії Б.Бішопом, генерал-губернатором Австралії Пітером Косгроу-вом, представниками ділових кіл та членами австралійської робочої групи з розслідування обставин катастрофи літака МН-17, збитого минулого літа проросійськими терористами над Донбасом.

СЛАВРОВ: «РОСІЯ МОЖЕ
РОЗМІЩУВАТИ В КРИМУ
ЯДЕРНУ ЗБРОЮ»

Крим став частиною Росії, яка згідно з Договором про нерозповсюдження ядерної зброї має ядерну зброю, а тому РФ може розміщувати на півострові ракети з ядерними боеголовками. Про це 15 грудня в інтерв'ю російським журналістам заявив глава МЗС Росії Сергей Лавров.

Нагадаємо, наприкінці вересня російський віце-прем'єр Дмитрій Rogozin заявив, що Росія до 2020 року оновить озброєння стратегічних ядерних сил (СЯС) на 100%.

Раніше президент РФ Володимир Путін заявляв, що нікому не спадає на думку розв'язувати конфлікт з Росією, бо вона є однією з найбільш потужних ядерних держав, а його головний пропагандист С.Кисельов погрожував США, що Росія може перетворити їх на купу радіоактивного пилу.

Водночас, США звинуватили Росію в порушенні договору про ліквідацію балістичних та крилатих ракет середньої й малої дальності, підписаного США та СРСР ще в 1987 році.

ТЕРОРИСТ ГІРКІН:
«МИ З ПУТІНИМ МОЖЕМО
СТАТИ СУСІДАМИ
ПО КАМЕРАХ У ГАЗІ»

Якщо президент Росії Володимир Путін продовжуватиме бойові дії РФ на Донбасі, де згідно з даними ООН протягом путінської авантюри вже загинуло 4706 осіб й більше 10 тисяч дістали тяжкі поранення й каліцтва, то він і терорист Ігор Стрелков (справжнє прізвище – Гіркін) стануть «сусідами по камерах у Гаазі». Про це заявив сам Гіркін в інтерв'ю, опублікованому на російському інтернет-ресурсі «Русская сила».

За його словами, протягом зими Україна перепідготує армію, посилить її кількісно та якісно, а санкції ЄС і США проти РФ «серйозно підірвуть готовність російської громадськості захищати рускій мір». «Навесні Росія або зламається, або вмиється кров'ю», – заявив Стрелков (Гіркін). За його словами, наслідком цього стане аналогічний розвиток ситуації в Криму. «Московський майдан замаяжить на горизонті в повну силу. Якщо Путін продовжуватиме в тому ж дусі, як нині, то доведеться нам стати сусідами по камерах в Гаазі», – додав він.

Як відомо, в серпні Ігор Стрелков був звільнений з посади «головнокомандувача» бойовиками на Донбасі. Пізніше один з лідерів проросійських бойовиків на Донбасі, який називав себе «прем'єром ДНР» – Олександр Бородай – заявив, що він і Ігор Гіркін разом втекли з України в Росію, виконавши свою місію на Донбасі. Гіркін приїхав на Донбас після того, як організовував незаконну анексію Криму.

НАДІЯ САВЧЕНКО
ОГОЛОСИЛА
ГОЛОДУВАННЯ

Українська льотчиця Надія Савченко оголосила голодування. Про це повідомив в twitter один з її адвокатів Марк Фейгін.

За його словами, голодування українська льотчиця оголосила в зв'язку з недопущенням до неї лікарів. Раніше захисники заявили про погіршення здоров'я Н.Савченко. 12 грудня адвокат повідомив, що українська льотчиця розглядає можливість оголошення голодування в разі ігнорування її прав як військовополоненої.

Напередодні Н.Савченко звернулася до Міжнародного Комітету Червоного Хреста щодо можливості свого звільнення, зважаючи на статус військовополоненої.

Інший адвокат Надії Савченко Микола Полозов пояснив, що Міжнародний Комітет Червоного Хреста, який наділений правом встановлювати статус військовополоненого, може ухвалити рішення про присвоєння Савченко цього статусу. Після цього Росія, за словами адвоката, згідно з Женевською конвенцією буде зобов'язана припинити її кримінальне переслідування.

У Росії Надію Савченко звинувачують у причетності до загибелі російських журналістів. Крім того, наприкінці жовтня стало відомо, що проти Савченко хочуть відкрити ще одну справу – за «незаконний перетин кордону». Сама вона всі звинувачення відкидає, а її захист наполягає, що Надію Савченко викрали й примусово вивезли з території України.

У жовтні московський суд продовжив термін утримання Надії Савченко під вартою до 13 лютого 2015 року.

Надію Савченко обрано до Верховної Ради України за списком партії «Батьківщина». 11 грудня Верховна Рада підтримала постанову про звернення до Держдуми і президента Росії Володимира Путіна щодо її негайного звільнення.

«ПЛЕМ'Я» ЗДОБУЛО
НАГОРОДУ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ
КІНОАКАДЕМІЇ

Кінострічка «Плем'я» українського режисера Мирослава Слабошпицького здобула приз «Відкриття року» Європейської кіноакадемії. На здобуття цього призу, окрім України, претендували Іспанія, Франція та Велика Британія.

13 грудня Європейська кіноакадемія оголосила також переможців у категоріях «Найкращий європейський фільм», «Найкращий режисер», «Найкращий актор», «Найкраща актриса» і «Найкращий сценарій».

Фільм «Плем'я» був одним з претендентів на подання від України до розгляду на найпрестижнішу кінопремію «Оскар» Американської кіноакадемії в номінації «Найкращий фільм іноземною мовою». Однак в українському Оскарівському комітеті вирішили, що Україну цього року представлятиме «Поводир» Олеса Саніна.

На рахунку «Плем'я» вже понад 30 призів міжнародних кінофорумів.

Під час відкриття церемонії, яка відбулася 13 грудня, її ведучі згадали про ув'язненого в Росії українського кінорежисера Олега Сенцова.

**За повідомленнями
українських видань
та інформаційних агенцій**

СКАНДАЛ

**Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці**

В Америці триває скандал, пов'язаний з особою знаменитого американського актора Білла Косбі. Днями його нинішня дружина Камілла звинуватила більш як 20 жінок, які вимагають суду над Косбі за буцімто їхнє зґвалтування 30 і більше років тому, в елементарному шантажі. Ці старі стерви, вважає Камілла Косбі, хочуть під виглядом компенсації за начебто їхню сплюндровану честь «видоїти» багатого ветерана американського телеекрану.

Першою претензії нині вже літньому Косбі пред'явила маловідома жінка, звинувативши актора в тому, що він ґвалтував її кілька десятків разів.

У 1974 році, коли, можливо, сталося насильство, в якому звинуватили актора, жертви було 15 років, а йому – 37. Він був найуспішнішим комедійним актором цілого покоління й щойно три роки відіграв на телебаченні в шоу імені самого себе. В 1966-1969 роках Косбі отримав «Еммі» (аналог «Оскара» на телебаченні) за ролі в телешоу, в 1971-му й 1973-му – «Греммі» (найвищу музичну нагороду) за кращий дитячий альбом. Його сприймали як моральний авторитет нації. Глядачі дали йому прізвисько «американський тато». Дорослі й діти щороку голосували за нього як за улюбленого актора. Чи були шанси у звичайної школярки виграти проти нього справу в ситуації «її слово проти його»?

На початок грудня цього року більш як 20 жінок звинуватили Косбі в зґвалтуваннях. В усіх випадках сценарій був однаковий: він підсилав у воду, чай чи каву клофелін або пропонував пігулки, які, в залежності від ситуації, називав протизастудними (одна з жертв поскаржилася Косбі на грип) або «легким рослинним заспокійливим», після чого ґвалтував дівчину, яка була фактично непритомна або спала глибоким штучним сном.

Не всі жертви мовчали. В 2004 році Андреа Констанд пред'явила Косбі обвинувачення в сексуальному насильстві в поліції міста Монтомери (штат Пенсильванія).

Місцевий детектив повідомив днями журналістам з газети Daily Mail, що поставився тоді до відомого коміка як до «ймовірно винного», однак не знайшов достатніх доказів, аби передати справу до суду, оскільки Констанд прийшла в поліцію через рік після пригоди.

Після відмови в порушенні кримінальної справи Констанд звернулася до суду з цивільним позовом і знайшла 13 жінок, котрі виступили як свідки з історіями, аналогічними її власній. Імена інших жертв, окрім Тамари Грін, всі ці роки не розкривалися.

Але тоді, десять років тому, суспільство не звернуло уваги на цю справу. Особливого впливу на кар'єру Косбі справа Констанд не мала. На запитання журналістів він лише посміхався своєю чарівною посмішкою й неодмінно приказував: «Запитайте про це у Тамари».

Оскільки на цьому вони роблять собі кар'єру й «варять» великі гроші. Чим більше таких випадків, тим краще шарптонам. Вони тоді при ділі, вони тоді стають відомими і навіть знаменитими (скандального Шарптона, наприклад, який не має вищої освіти, запросили навіть телеведучим на один з американських телеканалів з платнею, яка обчислюється сумою з багатьма нулями). А коли вплив на поверхню історія Білла Косбі, шарптони мовчать, як в рот води понабирали.

Але якщо добре замислитися, то що ми маємо в історії з Біллом Косбі? Десятиріччями улюбленець країни носить з собою пігулки для того, щоб труїти дівчат і ґвалтувати їхні тіла. Адаже міг і насмерть отруїти випадково. Як стверджують нині судмедексперти, коментуючи цю історію, «схоже, що його збуджували напівтрупи, й добре, що він нікого не вбив».

Якщо обвинувачення проти Білла Косбі підтвердяться, то йому доведеться залишок віку провести в тюрмі, а всі його творчі здобутки американці навіть не згадуватимуть

«АМЕРИКАНСЬКИЙ ТАТО» ЧИ КЛОФЕЛІНОВИЙ ДОН-ЖУАН?

Втім, це історія не про секс, а про те, як білі американці дружно вмюють запліснутися очі й відвертатися вбік від неприємного. А тепер уявімо, що Косбі – це не актор-афроамериканець, а білий «васп», який зухвало ґвалтував молоденьких афроамериканок. Коли б така справа впливала на поверхню, діячі типу преподобного Шарптона підняли б на ноги не тільки всю Америку, а цілий світ. Нинішні багатотисячні марші по всій Америці в зв'язку з невмотивованим убивством чорношкірих громадян поліцейськими – яскраве тому підтвердження. Хоч рішення журі присяжних у Фергюсоні, де 18-літній наркоман і хуліган Майкл Браун спочатку вжив наркотики, потім пограбував крамницю пакистанця-емігранта, а після цього зробив спробу атакувати поліцейського Д.Вілсона, який застосував проти атакуючого зброю, було абсолютно справедливим. На відміну від рішення журі присяжних у Нью-Йорку, яке вирішило не притягувати до кримінальної відповідальності поліцейського Д.Панталео, який відверто жорстоко, застосувавши заборонений прийом, задушив 43-річного вуличного торговця сигаретами Еріка Гарнера. Але зробив він це не тому, що проти нього стояв чорношкірий американець, а тому, що від природи був жорстоким і бездушним. Те саме він зробив би й проти білого «порушника». Втім, люди типу Шарптона використовують такі випадки для нагнітання в країні істерії, расового протистоян-

Якщо обвинувачення, висунуті проти Косбі, правдиві (в чому розбиратимуться кілька найближчих місяців кращі правники країни), то ця історія з наркотичними пігулками гідна пера Стівена Кінга. А якщо уявити, що всі ці обвинувачення брехливі, тоді проти Білла Косбі існує масова змова, причому Тамара Грін, наприклад, пожертвувала заради нього успішною кар'єрою адвоката.

Нині американці намагаються розібратися, чому десять років тому обвинувачення проти Косбі не викликали жодної реакції в суспільстві й практично не позначилися на його кар'єрі.

Тут можна, до слова, пригадати, як дружно всі напали на Міа Ферроу в 1992 році, коли вона поспробувала висунути обвинувачення в розбещенні неповнолітніх проти свого чоловіка Вуді Аллена. На початку 2014 року його молодша прийомна донька Ділан Ферроу опублікувала в ЗМІ відкритий лист, в якому повідомила, що Вуді Аллен справді ґвалтував її, коли їй було 7 років, але справу засунули глибоко під сукно, щоб «не травмувати юну жертву». Багато хто вважає, що ідею про сексуальне насильство в голову Ділан вклала Міа і що насправді нічого подібного не було. Але опосередкованим підтвердженням обвинувачень проти Аллена може слугувати той факт, що він одружився на іншій прийомній доньці своєї дружини – 20-річній Сун-І. Вони були знайомі з моменту, коли Сун-І

було 11 років, він багато років грав для неї роль батька, а різниця у віці між «молодытими» становить майже 40 (!) років.

У бажанні людей у подібних випадках відвернутися й спустити справу на гальмах проглядається звичайний егоїзм. Можливо, це здоровий тваринний егоїзм. Не виключено, що колись, давно-давно, він допомагав нам вижити – ми догризали слабких й захочували сильних. Сьогодні він убив дружину, а завтра вб'є для всіх нас мамонта – приблизно таким був рівень рефлексій.

Але «мамонти» при цьому можуть бути різні. Зняти гарний фільм – це теж як добути мамонта. Гарний фільм підвищує настрій великій кількості людей, приносить добро відразу тисячам, якщо не мільйонам. Гарний настрій у наші лихі часи дорожчий за м'ясо. А Білл Косбі – видатний комік й шоумен, а Вуді Аллен – видатний кінорежисер. Вони корисні суспільству – корисніші, ніж їхні жертви. Адаже «справедливість для кожного члена суспільства, без винятку» – це свіжа концепція. Такого раніше, давно-давно, в історії людства не було. Оскільки людина по суті своїй – це гола мавпа, тобто істота стадна й ієрархічна, їй властиво будувати всередині будь-якої спільноти пірамідку, в якій представникам «верхів» делегується більше прав, ніж представникам «низів».

Добра новина – в тому, що соціально людство розвивається. І хоч наші інстинкти

вимагають відвернутися й не дивитися, коли представник «еліти» в куточку догризає низькорангову жертву, ми все-таки поступово вчимося, як з цим впоратися. В тому числі й завдячуючи вибудовуванню соціальних механізмів, котрі дозволяють слабшим добиватися справедливості в суперечці з сильними. Справа ця нелегка, тому що сама наша гріхозна природа цьому чинить опір.

Що демонструє справа Білла Косбі? Що концепція «рівні права для всіх» поки що працює кепсько, із запізненням на десятки літ, а іноді не спрацьовує й зовсім. Що молоді й вродливі жінки, як і давно-давно, можуть стати жертвами насилля, а чоловіки, які мають владу й гроші, як і давно-давно, цим користуються. Причому користуються довго: перші епізоди насилля, в якому обвинувачують Косбі, зафіксовано ще в кінці 1960-х, а останні – в 2000-х. За цей час як мінімум кілька дівчат розповідали про жах, який стався з ними, своїм знайомим, просили поради у адвокатів або своїх агентів. І в усіх випадках отримали пораду мовчати.

Біллу Косбі нині 77 років, так що йдеться не стільки про його життя, скільки про те, що залишиться після нього. Всі ці милі телевізійні шоу, вся любов, яку виявляли до нього американці, повага, яку він заробив, – чи не перетвориться все це на пил, на те, що буде неприємно навіть згадувати? Невдовзі слідчі всім нам про це розкажуть.

В АМЕРИЦІ

МАСАКРА У ФІЛАДЕЛЬФІЇ

На околиці Філадельфії (штат Пенсильванія) колишній американський морський піхотинець, ідентифікований поліцією як 35-річний Бредлі Вільям Стоун, відкрив 15 грудня прицільну стрілянину, внаслідок якої загинуло шестеро осіб. Ще одна особа дістала тяжке поранення.

У повідомленні поліції наголошується, що чоловік, який стріляв по людям, був одягнений у військовий стрій і озброєний.

Йому вдалося втекти з місця злочину. Серед жертв Стоуна – його колишня дружина Гілл Стоун, її мати, бабуся, сестра, зять і племінник. Всі жертви стрілянини були пов'язані зі Стоуном, хоч мотиви злочину залишаються невідомими.

У вівторок, 16 грудня, стало відомо, що тіло Бредлі Стоуна, який покінчив життя самогубством, було знайдено поліцією на околиці Філадельфії. За словами приятелів Стоуна по службі у війську, він постійно сварився зі своєю колишньою дружиною, і вона попереджала, що Бредлі погрожував їй убивством.

БАРАКА ОБАМУ
ЗАКЛИКАЮТЬ ПІДПИСАТИ
ЗАКОН НА ПІДТРИМКУ
УКРАЇНИ

Спікер нижньої палати американського Конгресу Джон Бейнер закликав президента США Барака Обаму підписати законопроект H.R.5859 на підтримку України та введення нових санкцій проти Росії, що був ухвалений обома палатами Конгресу минулого тижня. Про це йдеться в офіційному повідомленні на сайті спікера. Він високо оцінив зусилля конгресменів Джима Герлаха та Марсі Каптур, які внесли на розгляд Палати законопроект H.R.5859, а також законодавців з обох партій, які працювали над ним.

«Цією підтримкою ми підкреслюємо нашу тверду моральну прихильність справі українського народу. В умовах агресії та залякування українці двічі провели успішні вибори. В умовах політики хитрощів вони показали стриманість. І в умовах цинізму з боку тих, хто не відразу повернувся обличчям до загроз, вони кинули виклик очікуванням. Від імені Палати представників я закликаю президента Обаму негайно

підписати це двопартійне законодавство», – заявив спікер Палати представників США, закінчивши своє звернення словами: «Бог залишатиметься з усіма українцями в пошуках свободи й миру».

Як відомо, 11 грудня Палата представників американського Конгресу вслід за Сенатом підтримала законопроект №2828 «Акт на підтримку свободи України-2014», яким передбачено, що президент США отримає повноваження та можливість надати Україні військову допомогу на загальну суму 350 млн. доларів. Окремо передбачається додаткова фінансова допомога за іншими напрямками. Згодом стало відомо, що Конгрес вилучив із законопроекту пункт про надання Україні статусу головного союзника США поза членством у НАТО. Закон набере чинності після підписання його президентом США.

АКТ КОНГРЕСУ НЕ ВПЛИНЕ
НА ПОЛІТИКУ США?

Ухвалений Конгресом США «Акт на підтримку свободи України-2014» не вплине на політику країни стосовно постачання зброї Україні. Про це 15 грудня заявила представник Держдепартаменту США Джен Псакі на брифінгу у Вашингтоні.

«Нічого не змінилося в цьому відношенні», – заявила вона у відповідь на запитання журналіста про постачання протитанкової зброї Україні. «У центрі нашої уваги з самого початку цієї кризи була підтримка України і сприяння дипломатичному рішення з повагою до суверенітету і територіальної цілісності України», – наголосила Псакі й нагадала, що США приділяли увагу питанню різнобічної допомоги, в тому числі надання Україні 118 млн. доларів задля безпеки. Допомога, зокрема, передбачала передачу бронетехніки, шоломів, транспорту, тепловізорів, комунікаційних засобів та іншого обладнання. «І ця допомога також включає в себе консультування та навчання», – відзначила Псакі.

«Ситуація, звичайно, залишається нестійкою, і ми продовжуємо оцінювати, як можна ще підтримати Україну. Отже, ми завжди оцінюємо наші можливості, але нічого не змінилося щодо нашої налаштованості надавати ту допомогу, яку ми вже забезпечували», – підкреслила представник Держдепу.

СЕНАТ СХВАЛИВ
ВІЙСЬКОВИЙ БЮДЖЕТ США

Верхня палата американського Конгресу (Сенат) схвалила 12 грудня законопроект про

оборонну політику, котрий передбачає виділення витрат на оборону на рівні 577 мільярдів доларів, в тому числі 64 мільярда для участі в збройних конфліктах за кордоном, включно з кампанією в Афганістані. Раніше, 4 грудня, цей законопроект схвалила Палата представників.

Ним затверджується базовий бюджет Пентагону в розмірі 496 мільярдів доларів. Окрім того, дозволяється виділити 17,9 мільярда доларів Міністерству енергетики на дослідження в галузі модернізації ядерної зброї.

Документ санкціонує підготовку американцями сил, які борються проти терористів так званої Ісламської держави Іраку й Леванту (ІДІЛ) – урядових військ Іраку, ополчення курдів і озброєних опозиціонерів Сирії. Також у військовому бюджеті на 2015 рік передбачено низку статей, які торкаються соціальної підтримки військовиків та їхніх родин.

США ТА КУБА
ВІДНОВЛЮЮТЬ
ДИПЛОМАТИЧНІ
ВІДНОСИНИ

Президент США Барак Обама заявив 17 грудня, що Сполучені Штати починають переговори з Кубою про нормалізацію дипломатичних відносин після багатьох десятиліть невизнання влади цієї острівної держави. «Вашингтон покладе край застарілому підходу, який багато років не досягав мети просування американських інтересів», – заявив Обама, виступаючи в Білому домі.

Зміна політики відкриє новий розділ у відносинах між двома країнами і передбачає відновлення посольства США в Гавані і кроки до скасування тривалого торговельного ембарго стосовно Куби, заявив президент США.

На Кубі президент Рауль Кастро, виступаючи одночасно з Бараком Обамою, підтвердив, що його країна погодилася відновити дипломатичні відносини із США.

США й Куба не мають дипломатичних відносин з 1961 року – вони були розірвані через два роки після кубинської комуністичної революції 1959

року, яка привела до влади старшого брата нинішнього президента країни Фіделя Кастро.

Відновити дипломатичні відносини між США та Кубою допомагав Ватикан й особисто Папа Римський Франциск.

LOS ANGELES TIMES:
«ТРИ НЕВДАЧІ МОЖУТЬ
ЗМУСИТИ ПУТІНА ПІТИ
З УКРАЇНИ»

Російська інтервенція в Україну може підірвати суспільний статус президента РФ Володимира Путіна. Про це пише Майкл Гілтзік у своїй статті «Путін Великий і крах російської економіки» для впливової американської газети Los Angeles Times.

Los Angeles Times

Автор цитує експерта по Росії Андерса Аслунда, який вважає, що Росія була вражена «потрійною невдачею». По-перше, це – жадлива внутрішня політика, що з'єднує протекціонізм з клановим капіталізмом: «клептокартія Путіна знаходиться в повному розпалі». По-друге, західні санкції через вторгнення Росії в Україну почали сильно «кусатися»: рефінансувати російський зовнішній борг стало неможливо, а державні резерви швидко скорочуються. «Все це робить Росію менш здатною впоратися з третьою, головною, невдачею – падінням цін на нафту», – пише автор статті.

Курс рубля, залежний від ціни на нафту, різко падає, а вкрай низький нинішній курс разом з протекціонізмом веде до ще більшої інфляції. Всі ці фактори сприяють відтоку капіталу. «Колись сильна довіра до влади в Росії на наших очах слабшає. Якщо й далі зберігатиметься такий рівень економічного спаду, Путіну доведеться діяти. І, щоб бодай якось зберегти своє обличчя, він може піти з України, щоб сприяти скасуванню міжнародних санкцій», – наголошується в статті Майкла Гілтзіка.

КРЕМЛІВСЬКИЙ ВОЖДЬ
ПРОГРАВ БИТВУ ЗА
ЗВАННЯ «ЛЮДИНА РОКУ»

Президент Росії Володимир Путін так і не став «Людиною року» за версією «Time», хоча був одним з претендентів. Цього року впливове видання присудило почесне звання борцям з лихоманкою Ебола, про що й повідомляється на сайті «Time».

Представники журналу також озвучили чотирьох номінантів, які були близькі до перемоги, але поступилися борцям із смертельним вірусом. Так «Людиною року» могли стати протестувальники у

Фергюсоні, або ж президент Росії Володимир Путін. Також на це звання претендували лідер Іракського Курдистану Масуд Барзані і засновник компанії «Alibaba Group» Джек Ма.

Серед 50 претендентів на звання «Людина року» цього року також були Папа Римський Франциск, канцлер Німеччини Ангела Меркель, 17-річна пакистанська правозахисниця Малала Юсафзай і школярки, викрадені в Нигерії.

За визначенням редакції Time, людиною року може бути визнано особу або групу осіб, які зробили найбільший вплив на новини та життя людей, будь воно позитивним чи негативним. Також це звання символізує найважливіше, що відбулося в поточному році.

«СТОВБУР УКРАЇНИ»
ЕМІЛІ БЖЕЗІНСЬКІ

У Вашингтонському музеї Крігера триває виставка відомої скульпторки, дружини знаного американського політика й політолога Збігнева Бжезінського Емілі Бжезінської.

Після розстрілів на Майдані в лютому цього року увагу Емілі привернуло зображення майданівців. На знімку в газеті New York Times вона побачила суворі обличчя борців за волю своєї країни. «На цих обличчях я побачила лише сум. І це така красномовна фотографія, яка показує величезну масу людей, що опинилися в пастці історичної катастрофи. За мотивами цього фото я створила скульптуру, яка називається «Стовбур України», як своєрідний знак, як нагадування, що весь цей жах і досі триває, і ми не маємо права про це забувати».

Скульптура «Стовбур України» стала центральною в нинішній експозиції й привертає до себе основну увагу глядачів, які відвідують музей Крігера. Емілі Бжезінські обдумує можливість показати скульптури з цієї виставки в Нью-Йорку, а якщо знайдуться меценати, то й в Україні.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої
заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА
Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком!
Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше,
ніж \$215, то зайдіть до нас.**

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

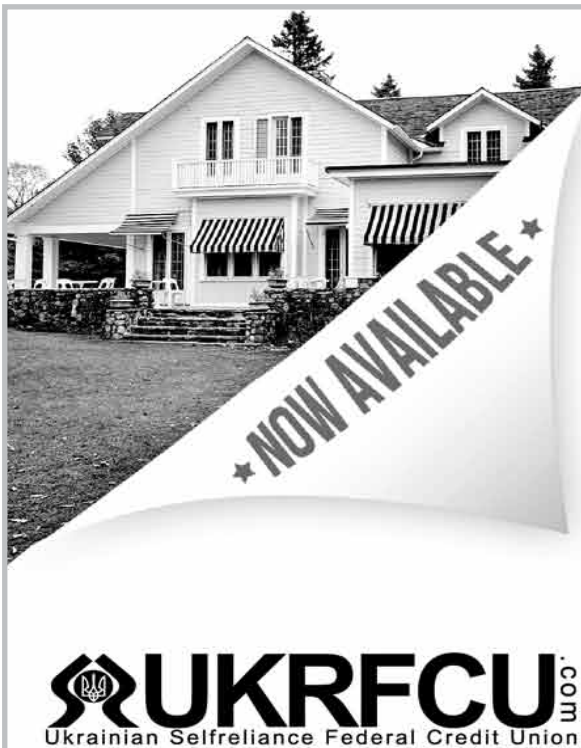
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

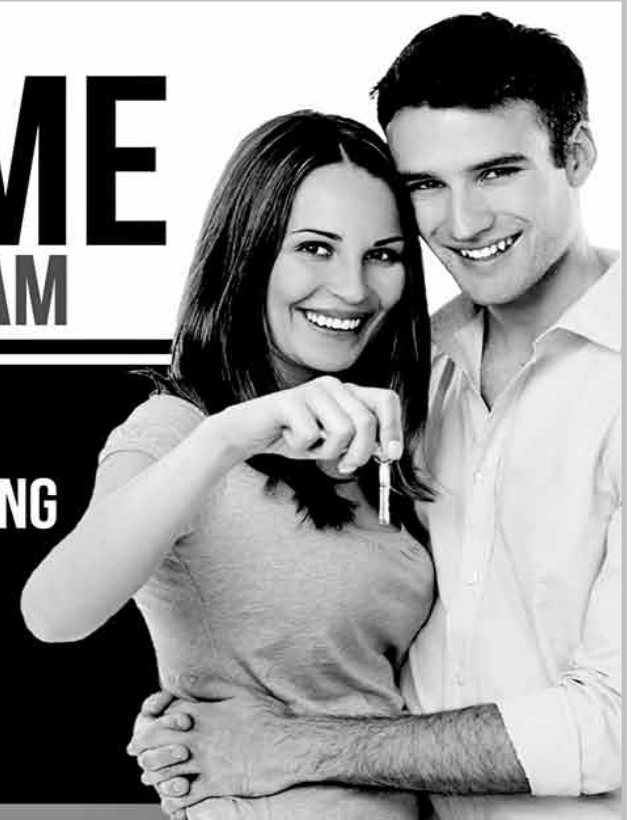

FIRST TIME HOME BUYER PROGRAM

BENEFITS:

- MAXIMUM OF 90% FINANCING
- LOW DOWN PAYMENT
- NO PMI
(PRIVATE MORTGAGE INSURANCE)

WWW.UKRFCU.COM/MYFIRSTHOME

Millennials, Gen Y, or Gen X make up 61% of first time home buyers.* Would you like to buy today?

Contact us to learn how you can save money.

**CALL US TODAY
215-725-4430**

WHO QUALIFIES

Someone who currently does not own a home, has not ever owned a home, or has not owned one for three years.

*Source: 2014 National Association of Realtors® Home Buyer and Seller Generational Trends report.

DISCLOSURE: Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the USFCU. New memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location).

This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer.

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ПРАВОСЛАВНІЙ
КАТЕДРІ СВЯТОЇ ТРИЦІ
В НИЖНЬОМУ МАНГЕТЕНІ

вітає своїх вихованців

З ДНЕМ СВЯТОГО МИКОЛАЯ!

І запрошує всіх діточок,
їхніх приятелів та батьків
на СВЯТО СВ. МИКОЛАЯ
21 грудня, в неділю,
о 12:00 год. дня

За адресою:
Катедрa Святої Трійці у Мангетені
359 Broome Street,
New York, NY 10013

Тел: (917) 868-0181
olenka_dor@hotmail.com

Заняття в школі проводяться щосуботи з 10.00 год.ранку до 12.30 год. дня
для дітей від 3 до 6 років. У програмі: українська мова, молитва, традиції, ігри,
казки, пісні, дитячі та лялькові вистави. Ласкаво просимо!

1-й Відділ
Організації Оборони Лемківщини в Нью Йорку

ЗАПРОШУЄ НА НОВОРІЧНУ МІЛАНКУ

Субота, 10-го Січня 2015 р.
8 PM - 2 AM
в Українському Народному Домі
140 Second Ave, New York, NY

ГРАТИМЕ ГУРТ
"ГАЛИЧАНИ"

ВСТУП - \$40.00
на столі -
солодке, шампанське

Більше інформації -
Стефан: 551-697-0385

Страхування життя – чи я можу жити без нього?

“ Згідно статистики, 80% дітей після смерті одного з батьків, чиє життя не було застраховане, потрапляють у злидні. Отже, особисто ви можете жити без страхового забезпечення, але ваша родина, без сумніву, – ні. ”

Телефонуйте:
888-538-2833

Найявне не в усіх штатах.

Самопоміч (Н.Дж.)
Федеральна Кредитна Спілка

Toll Free:
1-888-BANK UKE
www.bankuke.com

Маємо свої ATMs!

Понад 30,000 по всій
Америці!

Відвідайте нашу сторінку
www.bankuke.com
щоб бачити їх знаходження!

PRINCIPAL OFFICE
851 ALLWOOD ROAD
CLIFTON, NJ 07012
(973) 471-0700

BOTANY VILLAGE OFFICE
237 Dayton Ave
CLIFTON, NJ 07011
(973) 772-0620

Маланка

17-го січня, 2015 9 - 2 год. ввечером
Вступ \$30 (студенти до 18 років \$15)
грає оркестра . . . Забава

Malanka

New Year's Dance
January 17, 2015 9 pm - 2 am
Admission \$30 (18 & under \$15)
Music by . . . Zabava

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave., Yonkers, NY
For table reservations call Darek
Dzwonczyk at 914-476-6781

Дім СУМ – Йонкерс, Нью Йорк
Для замовлення столів звертатися
до Дарека Дзвончика
Тел. 914-476-6781

УКРАЇНА-ООН

1 грудня в стінах штаб-квартири Організації Об'єднаних Націй у Нью-Йорку відбулася 23-тя міжнародна конференція «Світ наших дітей», організована Програмою World Information Transfer (WIT) за підтримки уряду України та її Постійного представництва при ООН.

Сесійна зала 23-ї міжнародної конференції «Our Children's Word», організованої Програмою World Information Transfer (WIT) за підтримки уряду України та її Постійного представництва при ООН

СВІТ НАШИХ ДІТЕЙ

Точна англійська назва цього міжнародного форуму «Our Children's Word» ввібрала в себе подвійний зміст: з одного боку, в сенсі планети, на якій живуть діти України, Америки, Конго, Гватемали, Франції й багатьох інших країн, з іншого ж, цей глобальний світ складається з мільйонів дитячих мікросвітів.

Тому на порядок денний конференції було винесено низку надзвичайно важливих питань: токсини й розумовий розвиток, вірус Ебола й здоров'я дитини, письменність і ризики спілкування, соціальні засоби масової інформації й сучасний світ, безпека дітей на дорогах, діти й війна, дипломатія й здоров'я...

Конференція була високо представницькою: своїми міркуваннями з приводу вищезазначених проблем поділилися Постійний представник України при ООН Юрій Сергєєв, професор Колумбійського університету Скот Ратзан, професорка Мічиганського університету Емілі Шумен, професор Нью-Йоркського університету Джордж Торстон, директор Відділу сталого розвитку ООН (DESA) Нікіл Сет, актриса й громадська активістка Джіанна Сімон, представник молодіжної програми ООН Апурв Гупта, глави дипломатичних місій Угорщини, Сингапуру та інші.

Головувала на форумі Христина Дурбак, лікар-психіатр, засновниця й голова програми World Information Transfer (WIT).

Ця неурядова, некомерційна організація з консультативним статусом при ООН займається питаннями охорони здоров'я й довкілля та поширення екологічної освіти. З 1997 року вона видає п'ятьма мовами «Світовий екологічний журнал», щороку в штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку проводить тематичні науково-практичні конференції, а

Доктор Христина Дурбак – засновниця й голова Програми World Information Transfer (WIT)

також спрямовує гуманітарну допомогу переважно в райони Чорнобильського екологічного лиха, а останнім часом – і в східноукраїнські області.

Відкриваючи 23-тю міжнародну конференцію «Our Children's Word», доктор Дурбак сказала: «Здорові люди потребують здорового навколишнього середовища. Для прийняття обґрунтованих політичних рішень потрібна точна інформація про здоров'я людей і стан довкілля. Уряди повинні послугоуватися принципом обережності, базованому на ідеї «не нашкодь». При ухваленні рішень, коли наукові дані недоступні, повинен превалювати здоровий глузд. Діти повинні вчитися й бути освіченими, щоб зрозуміти цю ідею...»

За цими стислими тезами стоїть велика й копітка праця, яку впродовж кількох десятиріч років проводить доктор Христина Дурбак й за яку минулого року їй було удостоєно спеціальної нагороди – WANGO's 2013 Environment Award.

Глава Постійного представництва України при ООН Юрій Сергєєв у своєму виступі на конференції зупи-

нився на основних пунктах глобальної програми MDGs – Millennium Development Goals («Цілі розвитку тисячоліття»), продекларованої в 2000 році Організацією Об'єднаних Націй. «Прийняти цю програму – означає прагнути змінити стандарти життя людини, й Україна стала першою з пострадянських країн, хто схвалив її», – сказав посол Ю.Сергєєв, підкресливши, що за останні 13 років Україна багато зробила для піднесення добробуту й поліпшення стану охорони здоров'я свого населення, попри те, що Україна сьогодні знаходиться частково під російською окупацією й зазнає з боку північно-східного сусіда постійних провокацій та підбурювання озброєним місцевим терористам.

Під час конференції було багато уваги приділено очевидним викликам і загрозам, які стоять перед сучасним молодим поколінням, про які дуже влучно висловився директор Відділу сталого розвитку ООН (DESA) Нікіл Сет, зауваживши, що це «не просто різні пункти маркованого списку в списку – вони існують як велика мапа взаємозв'язків».

З 1997 року WIT видає п'ятьма мовами, в тому числі й українською, «Світовий екологічний журнал»

Під час конференції лунали чимало просто кричущої, приголомшливої статистики. Наприклад, за даними професора Колумбійського університету Скота Ратзана, предки якого прибули до Америки з теренів України, найбільше дітей підліткового та постпідліткового віку (15-29 років) гине не від хвороб чи воєн, а внаслідок ДТП – аварій на дорогах.

Професорка Мічиганського університету Емілі Шумен, яка досліджує спалах лихоманки Ебола розповіла, що в Західній Африці внаслідок цієї страхотливої епідемії залишилося майже 4 тисячі сиріт. Діти, попри те, що заражуються цим вірусом-вбивцею менше, ніж дорослі, страждають більше – після смерті батьків виживати й просто жити їм стає набагато важче, бо їх піддають соціально-психологічній дискримінації й уникають спілкування з ними.

Втім, під час конференції пролунало не лише багато важливої й тривожної інформації про сучасний світ дітей, а й міркувань та пропозицій, як розв'язувати складні проблеми, як боротися зі стари-

ми викликами й запобігати новим.

Зокрема, про це говорив Апурв Гупта, представник Програми молодих лідерів, що діє при ООН, закликаючи молодих людей працювати разом, бо без сучасних технологій, без свіжого думання, без самопосягати зробити світ кращим неможливо.

Ці слова не були адресовані в нікуди, тому що залі, де відбувалася конференція, його слухали кількості молодих людей з усього світу – саме вони були головними учасниками 23-ї міжнародної конференції «Our Children's Word», організованої Програмою World Information Transfer за підтримки уряду України та її Постійного представництва при ООН.

23-тя міжнародна конференція «Our Children's Word» стала можливою за підтримки Федеральної Кредитової Кооперативи «Самопоміч» у Нью-Йорку, K. Kovshevych Foundation, DeSilva and Phillips, Inc., Thomas Comitta Associates, Inc.

Максим Лабунський
Фото UN-Media

У ГРОМАДІ

СВІТЛО ГІДНОСТІ НА ДРУГІЙ АВЕНЮ

Різдвяно-новорічні віншування з нагоди «Засвічення ялинки» від 125-го відділу СУА

Право засвітити різдвяну ялинку було надано почесній голові Округу СУА в Нью-Йорку Наді Савчук

Минулої неділі, 14 грудня, Округна Управа Союзу українців Америки Нью-Йорку урочисто засвітила різдвяну ялинку. Цього року – в пам'ять і на честь героїв Революції гідності та війни на Східному фронті України.

Відоміці СУА, що на Другій авеню в Мангетені, зібралися голови й представники всіх союзанських відділів Нью-Йоркської округи, а також почесні гості, яких

тепло привітала голова Округної Управи Союзу українців Америки Нью-Йорку Галина Романишин. Було обрано три господині вечора: Надю Савчук, Оксану Лопатинську й Галину Романишин.

Право засвітити різдвяну ялинку було надано почесній голові Округу СУА в Нью-Йорку Наді Савчук. Молодий енергійний 125-й відділ СУА (голова – Марія Андрійовська) вніс до святкової й щедрої зали дух різдвяних традицій, привітавши господарів та гостей вертепом, колядками, щедрівка-

ми, обрядовими жартами та піснями, які залюбки підхоплювали всі гості. Пролунали також пісні, вірші, віншування у виконанні Ксені Качурак, Софійки Махно та Люби Витвицької.

14 грудня в історії округи знаменне ще й тим, що 60 років тому постав 64-й відділ СУА (голова – Слава Геруляк), про багатий й яскравий життєпис якого розповіла того вечора Наталка Соневицька.

Ця традиція «Засвічення різдвяної ялинки» розпочалася в Нью-Йоркській округі 1976 року, коли її

вогні засяяли в пам'ять про жінок-політв'язнів. У 1989-1991 роках ялинку засвічували на честь прагнень до незалежної Української держави. Торік – на честь Майдану, цьогогоріч – у пам'ять і на честь героїв Революції гідності та війни на Сході України.

Того вечора світло різдвяної ялинки ще довго зігрівало гарне товариство своїм святковим сяйвом. Як сказала Галина Романишин, голова Нью-Йоркської округи СУА, союзянки і в новому році робитимуть все можливе, щоб

донести милосердя й тепло своїх сердець до тих, хто сьогодні цього потребує найбільше, – дітей, сиріт, вдів, біженців, а найголовніше – захисників, які воюють за незалежну Українську державу. Свої перші внески, колективні й індивідуальні, союзянки Нью-Йоркської округи вже зробили в недавно започатковану широкомасштабну програму допомоги СУА героям української революції Гідності та війни проти російського агресора, й ця добродічинна місія триватиме до перемоги над ним.

ІВАН БУРТИК: 90 РОКІВ І ВСЕ ЖИТТЯ

13 грудня до Кліфтона (штат Нью-Джерсі) завітали Постійний представник України при ООН Юрій Сергеев з дружиною Наталею, представник Міністерства оборони генерал-майор Андрій Таран з дружиною Вікторією й третій секретар Представництва України при ООН Ігор Дзера, щоб привітати з 90-літтям відомого громадського діяча й мецената, почесного доктора Українського Вільного Університету (УВУ) Івана Буртика.

Вітаючи щирими й теплими словами Ювіляра, посол Юрій Сергеев підніс панові Буртику пам'ятні дарунки, а генерал Андрій Таран разом з щедрими побажаннями передав пам'ятний знак Командувача Збройних сил України генерал-полковника Віктора Муженка. Ректор-президент Стемфордської католицької семінарії св. Василя о. Роман Малярчук передав вітання від єпископа Стемфордської єпархії Павла Хомницького, єпископа-емерита Василя Лостена, від семінарії та Апостольського делегата Української греко-католицької церкви в Казахстані о. Василя Говери. Ювіляра вітали також екзекутивний секретар Українського Конгресового Комітету Америки (УККА) Марія Дупляк, голова Фондуції УВУ Аскольд Лозинський, надіслали вітання: голова Асоціації українців Казахстану Михайло Парипса, головний редактор газети «Українські новини» Тарас Чернега з Казахстану, генерал-лейтенант Леонід Голопаток, Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка», Ольга Бурда з Казахстану і парафіяни церкви рівноапостольної княгині Ольги у Сант-паєві, численні представники України та громади.

Промовці відзначили високу громадську активність пана Буртика, його численні добрі справи задля добра України.

Івана Буртика вітає з патріаршим ювілеєм Постійний представник України при ООН Юрій Сергеев

З юних літ Іван Буртик приєднався до підпільної боротьби проти поневолювачів України. Після Другої світової війни пройшов у Німеччині випробування таборним життям біженців, в США здобув освіту, працював на державній посаді, але постійно організовував допомогу поневоленій Україні. Він був засновником Фондуції УВУ для збереження і розвитку українського університету за кордоном, очолював Раду оборони й допомоги українцям (РОДУ) Українського Конгресового Комітету Америки, яка відзначалася численними благодійними акціями.

Більшовики вивезли всю родину І. Буртика на заслання до Казахстану, на багато років позбавили волі його брата Петра. Коли не стало СРСР, І. Буртик зосередив свою увагу на долі українців Казахстану, відвідував їх і організовував постійну допомогу. Завдяки його зусиллям у Казахстані постали українські церкви, створено музей страждань каторжан в таборах довкола Караганди. Він привіз бандури для тамтешнього ансамблю бандуристів, сприяв на-

лагодженню української преси, а також привернув увагу закордонної громади до східної діаспори. Про це переконливо розповів на святі Аскольд Лозинський, який, за його словами, раніше не замислювався над тим, що українці живуть поза рідним краєм не лише на Заході, а й у колишньому СРСР. І. Буртик повів його до Казахстану, після чого Аскольд Лозинський, як президент Світового конгресу українців (СКУ), відвідав 39 держав світу, де мав зустрічі з українськими громадами, сприяв їхньому розвитку та єднанню.

Приклад І. Буртика наслідують інші. На святі розповіли, що лікар-офтальмолог Северин Палидович побував у Львові, де в лікарні ім. митрополита Андрея Шептицького виконав 42 складні операції з відновлення зору хворих, подарував привезене з собою обладнання на 100 тисяч доларів.

Івана Буртика вітали також його доньки Люба та Ірена, син Роман, внучки Кіра, Дарія, Ніна та Юлія. Святкового настрою ювілярові та гостям додавали музику гурту «Черемош» – Роман Радзів і Володимир Габура.

ПАМ'ЯТІ
ОКСАНИ ЛИХОВИД

14 грудня на 71-му році життя після тяжкої невиліковної хвороби на Закарпатті відійшла у вічність Оксана Лиховид, заслужений діяч мистецтв України, член Національної спілки композиторів України, активна громадська діячка української Америки

Оксана Лиховид народилася в Копичинцях Гусятинського району на Тернопільлі, а виросла на Закарпатті, в учительській родині. Після закінчення Мукачівської музичної школи № 1, Ужгородського музичного училища та Київської консерваторії працювала викладачем усіх своїх «альма-матер», а також художнім керівником Закарпатської обласної філармонії.

Її творчі обдарування були багатогранні – музикознавець, композитор, педагог, поетеса, громадська діячка. Від 1996 року й до серпня цього року жила, працювала й творила поміж нас у Нью-Йорку. Викладала в Українському Музичному інституті Америки, працювала директором громадсько-культурного й освітнього центру для новоприбулих «Українська світлиця», була засновницею й головою 127-го відділу Союзу українців Америки, в 1997 році організувала вокальний ансамбль «Українська родина», який брав участь у фестивалях, виступав з концертами в Нью-Йорку та поза його межами. У 2005 році в Нью-Йорку вийшов компакт-диск «Гілочка калини» з її піснями, які живуть і житимуть в українській Америці й поза її межами, як і світла пам'ять про неї.

Нехай пухом їй буде рідна земля і нехай Всевишній прийме її душу у своїх засвітах. Вічна пам'ять!

Сторінку підготувала Катерина Боруш

МИЛОСЕРДЯ

Кожного четверга в приміщенні Української греко-католицької церкви Покрови в Пармі (штат Огайо) збираються на чергову зустріч півтора десятка небайдужих, активних молодих людей, які ще в січні створили асоціацію «Клівленд-Майдан». Її президентом став Павло Карпин, віцепрезидентом – Андрій Воецький, відповідальним за закупівлю спорядження для солдатів АТО – Олег Грай, скарбником – Ольга Балашта. На четвергових зустрічах кожний доповідає, що зробив за тиждень, тут же народжуються й нові ідеї.

Минув майже рік з дня утворення асоціації і вже видно результати її невтомної, жертвовної праці. Коли в Києві відбувалися багатотисячні протести, американські ЗМІ подавали тільки фрагментарні уривки тих вікомних подій. Тоді «Клівленд-Майдан» по суботах і неділях почав постійно проводити свої протестні акції, на які збиралося по 150-200 осіб й де лунала правда про Майдан. Надруковані запрошення взяти участь у протестних акціях поширювалися крамницями, а щотижнева укра-

МІНІАЮ КАРТИНИ НА БРОНЕЖИЛЕТІ

їнська радіoproграма в штаті Огайо «Україна» (редактор – Віра Іваницька) завжди своєчасно нагадувала про подальші акції.

Українці Клівленду, Парми та околиць зорганізували й провели також Автомайдан. Пізніше писали листи Президенту США Баракі Обамі, сенаторам і конгресменам з вимогою зупинити зухвалого російського агресора, накласти на нього санкції, допомогти суверенній Україні.

мішки, а також великий контейнер з ліками для тих, хто дістав поранення, боронячи рідний край, й лікується нині в шпиталях. Особливою подією для українців штату Огайо став благодійний марафон «Допоможи армії – врятуй Україну», який відбувся 7-го грудня. На ньому зібралися люди всіх вікових категорій, різних релігійних конфесій і «хвилі», об'єднані єдиним бажанням – допомогти Батьківщині, на яку нахабно напала путінська орда.

хлопці перебувають під постійною опікою всього тутешнього українства.

Під час благодійного марафону, що зібрав на потреби українського війська 15 тисяч доларів, відбувся концерт, на якому виступили: дитячий хор церкви Покрови з Парми під керівництвом О.Чепак, відомий танцювальний колектив «Каштан», співак І.Гнида, віряни церкви християн віри Євангельської під керівни-

фон у єдиному пориві допомогти Україні. Відома професійна художниця Оксана Коваль виставила на благодійний аукціон в рамках марафону 4 свої картини – «Поле ромашок», «Червоні маки», «Соняшник» і свою улюблену – «Страждальна Україна», підписавши їх: «Міняю на бронежилети». «Я готова віддати все заради того, щоб врятувати бодай одне солдатське життя в тому страшиливому пеклі на Сході України», – каже мисткиня й цими словами передає

Свою місію українці Огайо вбачають у допомозі всіма можливими засобами Україні, яка протистоїть зухвалому російському агресору

Український Клівленд з тобою, Україно!

Асоціація «Клівленд-Майдан» регулярно надсилає й надсилає для сімей Небесної сотні й біженців посилки, збрала 35 тисяч доларів і на ці кошти надіслала для наших солдатів на Східному фронті теплий одяг, взуття, ліки та спальні

Сьогодні в Клівленді лікуються герої-майданівці В.Мовчан, О.Нечипорук та учасник АТО С.Бабський, який в бою отримав тяжкі опіки і якого за мужність та відвагу було нагороджено орденом Богдана Хмельницького. Ці

цтвом Д.Скальської, юні артисти Пласту, які поставили алегорію-казку на тему Майдану, юні виконавці поетично-пісенної композиції «Ми будемо своєю Україною».

Люди жертвували своїм часом і йшли і йшли на благодійний мара-

душевну налаштованість всього українського Огайо, яке готове пожертвувати найдорожчим задля волі рідної України, задля чистого неба й яскравого сонця над нею.

Люба Микитюк
Клівленд (штат Огайо)

НЕХАЙ ЇМ ПРИСНИТЬСЯ МИР

Українським солдатам вкрай необхідні спальні мішки

Узимку українські солдати сплять на морозі

Благодійна організація «Український фонд свободи» (Ukrainian Freedom Fund – UFF) допомагає збирати й переправляти в Україну вкрай необхідне спорядження для українських воєнків на Східному фронті. Завдяки жертвовності Канади 30 000 українських військовиків невдовзі отримають нову зимову уніформу. Однак, тільки у 15% воєнків, які захищають сьогодні Україну, є спальні мішки, які дозволяють солдату хоча б на деякий час відсторонитися від бою і відпочити під час коротких пауз між обстрілами ворожої артилерії. Без повноцінного сну воєнки швидко втомлюються, що призводить до втрати пильності і, в найгіршому випадку, до загибелі.

UFF та Світовий Конгрес Українців (СКУ) закликають небайдужих українців й неукраїнців по всьому світу пожертвувати 100 доларів на закупівлю якісних зимових спальних мішків для кожного українського солдата. Спальні мішки доставлять воєнкам безпосередньо дружини, подруги, сестри й матері, які не припиняють під-

тримувати захисників України упродовж тривалого зимового сезону.

Виконавчий директор UFF Алла Бронішевська зазначила: «Це прекрасна можливість для наших волонтерів справді щось змінити. Ми дуже раді, що збільшується кількість небайдужих, які надають матеріальну підтримку українським солдатам, потребуючим цього найбільше. 10 000 спальних мішків нині стануть найціннішими подарунками для наших хлопців».

Свої пожертви можна внести безпосередньо через Ukrainian Freedom Fund на офіційному веб-сайті: www.ukrfreedomfund.org.

Фундація Україна-США (Вашингтон, округ Колумбія) є партнером UFF, і ви можете зробити свою пожертву через неї з позначкою «для UFFSB».

Координатором проекту і основною контактною особою в Києві є Вікторія Назаренко. Її електронна адреса: vnazarenko@ukrainianfreedomfund.org.
Телефон: (380-44) 594-9303.

Прес-служба
Українського фонду свободи

БЛАГОДІЙНИЙ ІНТЕРНЕТ-АУКЦІОН – КІБОРГАМ

Слово «кіборг» міцно увійшло в словник сучасної української мови. Бо таким словом, що є скороченням від «кібернетичний організм» (у медицині – біологічний організм, що містить механічні або електронні компоненти; в науковій фантастиці – фантастична істота, напівлюдина-напівмашина, андроїд) називають нині легендарних захисників міжнародного летовища в Донецьку, точніше, того, що від нього залишилося. Це слово асоціюється сьогодні з образом міцного, важко озброєного чоловіка, який засів між руїн Донецького міжнародного летовища в пошматованій війною Східній Україні.

Донецьке летовище стало символом боротьби України з сепаратистами й путінськими регулярними військами, а кіборги – це українці, які всупереч наполегливим атакам путінців продовжують утримувати свої позиції.

Спочатку таке прізвисько з'явилося в соцмережах, а потім перекочувало в українські ЗМІ. Воно виявилось влучним, тому що подвиги захисників Донецького летовища з роду надлюдських. Кіборги показують приклади неймовірної відваги й мужності, щоразу відкидаючи від летовища нові й нові орди Путіна.

Нещодавно на адресу благодійного аукціону в соціальній мережі Facebook надійшов особливий пакунок від кіборга з бойовим псевдо «Філософ». В ньому – автентична куртка захисника Донецького летовища, маленька частинка легенди. Кіборги знайшли її під уламками летовища й попросили виставити на аукціон, щоб зібрати гроші для українського війська, яке протистоїть путінській навалі. Вона в дуже гарному стані (чоловічий розмір М). Стартова ціна – \$500. Щоб взяти участь у благодійному аукціоні, необхідно долучитися до «події» у соціальній мережі і в коментарях на «стіні» запропонувати власну ціну на лот.

Куртка кіборга з Донецького летовища, виставлена на інтернет-аукціон

Учасник, який запропонує найбільшу суму, стане переможцем аукціону. Лот буде надіслано йому поштою.

Красуні української діаспори продають цінні речі через інтернет-аукціон, щоб допомогти пораненим бійцям, тим, хто боронить нині Україну від зухвалого російського агресора. Серед лотів – найбільша мапа України, вишита бісером, шахівниця з автографом чемпіона світу з шахів, видатного гротмейстера сучасності Гаррі Каспарова, який також бореться проти диктаторського режиму Путіна.

Зайдіть на сайт www.facebook.com/EuroMaidanItemAuction/events і візьміть участь в інтернет-аукціоні, виручені кошти на якому підуть кіборгам і на потреби Східного фронту.

Вл.інф.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

Чекові рахунки з Debit карткою в "Самопоміч"

Просто практичні!

Безкоштовний онлайн BillPay
через DirectConnect
Безкоштовні транзакції
Без мінімального балансу

Без місячних оплат
Транзакції перевіряйте онлайн!
Безпечніше ніж готівка в кишені!

Депозити федерально застраховані
до мінімальної суми \$250,000

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079
5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небусть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть бути додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Пропозиція може бути скасована без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на № 888-222-8571.

**Full Financial
Services**

Allpoint

STAR

CO-OP
NETWORK

СВЯТКОВИЙ СЕЗОН

До сувенірної крамниці «Арка», що на перехресті Першої авеню й 2-ї вулиці (89 E 2nd Street & 1st Avenue, тел: 212-473-3550) у Мангетені, я зайшла, щоб купити різдвяний дарунок для однієї нашої давньої й дуже відданої читачки з Тихоокеанського узбережжя Америки. Коли постав київський Майдан й у церкві їхнього містечка, де службу Богу зазвичай правлять російською мовою, хоча більшість парафіян – вихідці з України, почалося сум'яття й майже політичні баталії, ця старенька, сива, але дуже горда жінка, якій вже давно за 80, ставала поряд з пастирем і читала вірші Тараса Шевченка. А ще нам написала інша читачка з цього ж містечка, що пані Софія живе в старечому домі, де є також багато вихідців з пострадянських просторів. У тому своєму прихистку вона створила «вікна» «Нової газети» – тепер там, на її прохання, кожен номер нашого видання, де йдеться про Україну, вивішують на стінах, у коридорі, щоб кожен бажаючий міг прочитати й знати правду. Таким людям хочеться в переддень Різдва Христового прихилити небо, не те, що зробити гарний дарунок. Пані Софія родом з українського Полісся. Отож, я шукала для неї й відповідну вишиванку – таку ж квітучу й привітну, як її рідна поліська земля. Обійшовши всі нью-йоркські українські точки, зробила висновок, що в крамниці «Арка» вибір вишиванок найбагатший. Тут можна знайти і автентичні сорочки, і стилізовані модерні, в червоно-чорних і синьо-жовтих кольорах, гаптовані бісером, вишиті «хрестиком» і «гладдію» – на різні смаки.

Гарним гостинцем до Різдва, підказала мені власниця «Арки» пані Марія Дробенко, були б жіночі прикраси в українському фольклорному стилі та іконки-обереги, для чоловіка – шалики у традиційних українських барвах. Якщо ви хотіли б зробити абсолютно «індивідуальний дарунок», то варто купити горнятку з українським взором. Причому «Арка» може допомогти зробити на ньому будь-який напис, який забажаєте. Але, звісно, приємний. Пригадую, коли ми кілька років тому летіли до своїх родичів в Орегон і вирішили кожному – братам-сестрам-дружинам-чоловікам-племінникам-племінницям – подарувати по українському «вишиваному» горнятку з його-її іменем, але «імен» не вистачило, за кілька днів ця крамниця «створила» для нас горнятка з усіма іменами, які нам було потрібно.

Якщо у ваших дітей, онуків, приятелів є хист художника, то кращого дарунку, ніж

«Шевченківський мистецький набір» просто не може бути. Його можна знайти в крамниці Українського музею в Нью-Йорку (222 East 6th Street (bet. 2nd and 3rd Aves.) New York, тел: 212-228-0110, www.ukrainianmuseum.org), якою опікується Христина Певна. Це спеціальний набір пензлів, скетчів, Шевченкових мистецьких взірців, замовлених музеєм з нагоди 200-ліття від дня народження Тараса Шевченка.

До мистецького дарунку варто додати й поетичний – напевне, лише в Українському музеї в Нью-Йорку можна купити й прекрасно щойно виданий перший повний англomовний «Кобзар» Тараса Шевченка в перекладі Петра Федина-

ського. Це дарунок із тих, що на все життя, особливо – для тих, в кого все життя попереду. Для наших дітей, які живуть в англomовному світі, але мають українську душу. Кілька місяців тому наш син отримав на своє 17-ліття саме цей «Кобзар» і поставив його на найвидніше місце в своїй домашній бібліотеці.

14 грудня, в день, коли я завітала до сувенірної крамниці Українського музею, поверхом нижче кипіла робота в майстерні ялинкових прикрас, де кожен бажаючий, незалежно від віку, міг виготовити різдвяно-новорічний дарунок власними руками. А що може бути краще дарунку, створеного власними руками! Цю традицію музей плекає роками. Той, хто пропустив таку нагоду в цьому році, може надолужити в наступному – тут діють майстерні різдвяної, великодньої, весільної випічки, плетіння герданів, розпису писанок, вишивки, рукоділля... Чимало витворів авторської роботи, як от золоті павучки, жіночі прикраси, ведмедики з українською символікою, барвисті віночки, плакати з Майдану, малярські твори українських митців, мистецькі альбоми, книги

Наталія Гриців у сувенірній крамниці Українського музею пропонує подарунки на будь-який смак

ВІД СВЯТОГО МИКОЛАЯ Й САНТА КЛАУСА

Де в Нью-Йорку можна купити українські дарунки до Різдва та Нового року

Маркіян Сурмач: «Пропонуємо солодкі дарунки від «Сурми» й... президента України»

Музичні альбоми з колядками, щедрівками, віншуваннями, українськими піснями – найкращий дарунок до Різдва та Нового року

сучасних авторів й багато-багато інших воістину музейних дарунків до Святого Миколая, Різдва, Нового року, ви знайдете в сувенірній крамниці Українського музею в Нью-Йорку, яка знаходиться відразу ж, по праву руку при центральному вході.

У найстарішій нью-йоркській українській крамниці «Сурма» (11 East 7th Street NY 10003. Тел: 212-477-0729 www.surmastore.com) у Мангетені, навпроти церкви

Святого Юра, в ці дні ми зазвичай купуємо кутю, мак і мед для Святвечора. А також – наші улюблені різдвяні листівки «Полтавська Мадонна» й «Хвилі Дніпра» Дарки Кульчицької. Яким же було моє здивування, коли Маркіян Сурмач, теперішній власник крамниці й внук її засновника Мирона Сурмача, на моє запитання, що б він порадив покласти «під подушку» на Святого Миколая, показав мені цілу кондитерську фабрику від «Рошен».

Коробка шоколаду «Рошен» буде дарунком не лише персонально від вас, а й від президента України, бо ціла імперія з такою назвою – це його допрезидентське дітище.

Крамничка «Сурма» часто нагадує мені маленький приватний музей, але унікальний – майже всі його експонати продаються. Це ціла скарбниця з потаємним дном. Чому потаємним? Тому що це тільки з першого погляду здається, що тут продаються ялинкові при-

краси – звичайні, як і скрізь, різдвяні листівки – звичайні, як і багато де, мистецькі альбоми – звичайні, як і в інших книгарнях... Насправді ж, ні. От зайдіть, запитайте, що то за така ліра на стіні або чи є в продажу... Тут бували Соломія Крушельницька, Джек Паланс, Майк Мазурк...

А ще тут тихим, приємним, святковим фоном постійно лунає музика. В крамниці – величезна колекція музичних альбомів. Сурмач-наймолодший показав мені тільки з колядками та щедрівками з десяток. Я купила альбом нашого нью-йоркського хору «Думка» (www.dumkachorus.org) під диригуванням Василя Гречинського з його колядками та щедрівками. Вони тепер постійно супроводжують нас у дорозі, додають святкового настрою в хаті, навіюють щемний спогад, що надходить і наше Різдво з традиціями, які передали нам діди-прадіди й батьки, а ми збережемо їх і передамо своїм дітям. І нехай так буде завжди!

Оригінальні музичні дарунки можна придбати, відвідавши також сайт Української капели бандуристів ім. Т.Шевченка (www.bandura.org), яка має прекрасні CD з різдвяним репертуаром, а також щойно видала новий «Шевченківський» альбом «Будем, брати, жити!»

Такі крамнички-скарбнички, реальні й віртуальні, є при кожному Українському центрі: в Бавнд-Бруку, Стемфорді, Філадельфії, Пармі, Чикаго... Завітуйте туди в ці святкові дні й ви обов'язково знайдете дарунок, який принесе не лише радість, тим, кому ви його подаруєте, а й підтримає тих, хто його з великою любов'ю створив.

Благословенних, веселих, солодких українських свят вам! Нехай нинішній різдвяно-новорічний сезон принесе вам, дорогі читачі, мир і спокій, добробут і добро, віру, надію і любов!

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

Дзеркало

НА СВЯТОГО МИКОЛАЯ

А хочеш, подарую тобі світ?
Маленький, що сховається в долоньці,
У золтаво-щирій оболонці,
З очима, глибиною в сотні літ.
Маленький світ, наївний, мов дитя,
І щирий – як молитва Миколая.
Весь сповнений невидимого раю,
Який крізь хмари сонцем розквіта.
Маленький оберіг від самоти.
Почуй його мелодію космічну,
Торкнись його, і у промінні свічки
Воскреснуть нові зоряні світи.

Наталка Позняк

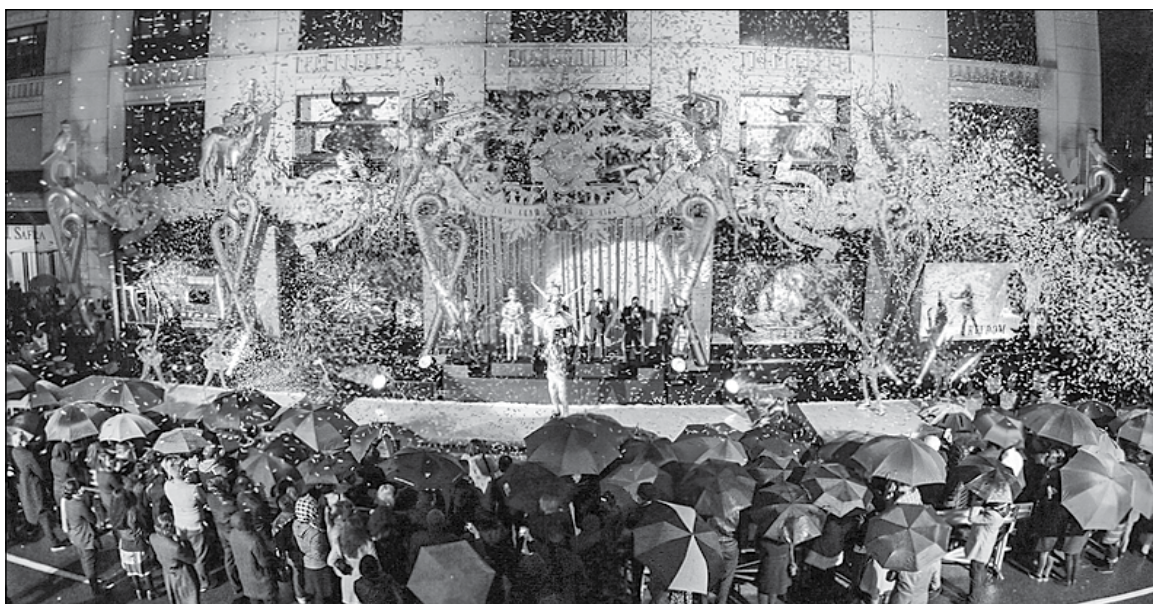

ВІД КРАМНИЦІ ДО КРАМНИЦІ

Немов з доброї волі чарівника, наступний після Thanksgiving день стає днем преображення Нью-Йорка. В очах засвічуються вогники, у вухах дзвенить музика й на душі

відсотків свого бюджету. Оскільки речі, виставлені у вітрині, замовляють, як правило, в одному розмірі, єдиному примірнику й, швидше за все, їх ніхто ніколи не купить. Але тут існує зовсім інша арифметика – розрахунок робиться на те, що яскраво-червона асиметрична сукня чи фіалковий капелюшок у вигляді Ейфелевої вежі надихнуть покупця якщо й не на купівлю чогось подібного, то на пошук його аналогу. Іншими словами, заманять у велике торговельне царство, а вже тоді, в процесі пошуку, все одно щось доведеться купити. Бо дизайнери так гарно вміють усе подати, запакувати, а продавці – припросити й розповісти про фантастичні знижки, особливо напередодні Різдва, що вийти з крамниці з порожніми руками вдається мало кому. Утім, розглядання святкових вітрин універсальних магазинів Великого Нью-Йорка

Кожного року напередодні Різдва мільйони американців разом з дітьми вирушають на побачення зі справжнім дивом – казково вдекорованими вітринами великих і малих крамниць

GO WINDOW-SHOPPING!

стає веселіше. Нью-Йорк – не лише великий бізнесмен, а й великий психолог. Недаремно ж кажуть, що найкращий спосіб зняти стрес, забути бодай на якийсь час свої болі й тривоги – пройтися крамницями Нью-Йорка. Тим паче передріздвяними. Не обов'язково заходити до середини, де тепер вся святково налаштована Америка, здається, зайнята єдиною проблемою – знайти подарунок під подушку, у панчішку, під ялинку... Рідним, близьким, коханим, колегам...

Цей святковий дух настільки оповиває «Велике яблуко», що туристичні агенції відразу ж зрозуміли, що на цьому можна зробити «гешефт». На Центральному залізничному вокзалі в Нью-Йорку роздають яскраві рекламні картки зі схемами й адресами найцікавіших вітрин, які варто в ці дні побачити. Маршрут протяжністю 3 кілометри займає 3-4 години. Найдовші черги вишиковуються біля Macy's, Lord & Taylor, Saks Fifth Avenue, Bergdorf Goodman... Сьогодні розглядання святково прикрашених вітрин – це не просто «shopping» чи «нема-що-робити», а «культурний захід», співмірний із відвідуванням мистецької галереї, Бродвейського мюзиклу чи прем'єри чергового шедевр Голівуду в кінотеатрі. Це – невід'ємна частина нью-йоркської різдвяної казки, яка зачаровує не тільки малечу, а й дорослих.

Щороку перед Різдом великі універмаги міста змагаються, чия вітрина краща. Цій мирній, невидимій, тихій боротьбі вже більш як півстоліття. Причому існує навіть спеціальне журі, яке визначає переможців. В англійській мові є навіть вислів «go window-shopping», що в старих словниках перекладається як «розглядати празникові вітрини». Сучасні ж психологи маркетингу розшифровують його по-своєму: яскраво й правильно оформлена вітрина – це зоровий ряд, покликаний діяти на емоції покупця, аби переконати, що він просто не може не переступити порогу цього торговельного раю. Щоб виграти битву, запрошують провідних світових дизайнерів, сценографів, художників, радяться з психологами і ринковими аналітиками, витрачають мільйони доларів. Притому, що покупці тратять на закупівлю так званої вітринної продукції не більше 5

Замість довідки: «Go window-shopping» – означає розглядати вітрини крамниць, або блукати магазинами без наміру чи можливості щось купувати. У Нью-Йорку та багатьох містах Америки це заняття стало частиною рекламно-туристичного бізнесу, особливо в різдвяно-новорічні дні. Традиція прикрашати вітрини розпочалася понад сто років тому. Сьогодні відомі в усьому світі різдвяні вітрини Macy's, Saks Fifth Avenue, Bergdorf Goodman, Barney's, Bloomingdale's, Tiffany & Co., стали частиною дійства, яке називається Holiday Window Displays.

Попелюшка прибує на бал на П'ятій авеню. Фрагмент вітрини в нью-йоркській крамниці Saks Fifth Avenue

– це ще й одна з найзахоплюючих безплатних розваг.

«Скажіть мені правду, а Санта-Клаус існує? Він з'являвся колинебудь у вашій газеті?» – з таким запитанням, сокровеним для мільйонів дітей планети, в 1897 році восьмилітня дівчинка Вірджинія О'Генлон з Мангетена звернулася до редакції газети The Sun. «Так, Вірджиніє, Санта справді існує! Так само, як існують любов, відданість, щедрість...» – відповів дівчинці головний редактор. І ця, здавалося б, банальна фраза стала крилатою й з тих часів сприймається як частина американського різдвяного фольклору. А Голлівуд за цим фактом зняв фільм Джорджа Ситона 1947 року випуску The Miracle at 34th Street («Диво на 34-й вулиці»), в основу сюжету якого покладено історію Вірджинії О'Генлон і газети The Sun. З того часу різдвяні вітрини Macy's так і називають «Miracle at 34th Street».

Цьогорічне Macy's диво (34th Street & Sixth Avenue) присвячено «Подорожі Санти до зірок» (Santa's Journey to the Stars). Шість вікон розповідають історію допитливого хлопчини Алекса, який має чарівний телескоп і пробує разом зі своєю собачкою Беллою побачити, як виглядає Різдво на інших планетах. Санта в скафандрі виходить у відкритий космос. А завершивши міжпланетну подорож, на футуристичних санчатах повертається на Землю, зустрівшись дорогою з Ураном і Нептуном.

Історія ця – у вигляді мультфільму, який «йде» на високо-чутливих відео-моніторах. Дизайн – Роя Сулівана, який вірить, що цьогорічні вікна символізуватимуть силу чарівного думання й традицію розповіді... Поєднання сучасних технологій з дитячими мріями подорожувати через увесь Всесвіт із Сантою...

Своїх покупців Macy's гостинно зустрічає святковою яскравою зіркою. Однак цей свій логотип у вигляді правильної п'ятикутної червоної зірки Macy's запозичив зовсім не з Віфлеєму, як дехто вважає, й тим паче він не має нічого спільного з ближчою історією чи радянською ідеологією. Червона п'ятикутна зірка, яка стала символом цього брендового американського магазину, – своєрідний спогад засновника компанії Роланда Мейси про свою юність. 15-літнім підлітком він працював на китобійному судні і мав на руці тату у вигляді саме такої зірки. У 1858 році Роланд Мейси з Масачусетса відкрив невеличку крамничку «R. H. Macy & Company» на 14-й вулиці в Мангетені, яка через 30 років стала однією з найбільших у США компаній з продажу роздрібних товарів.

Утім, Macy's – це не просто бізнес, це ще й історія. Так, у 1886

році він став першим магазином Північної Америки, який на позиції завідувачів відділів почав набирати жінок. У 1887 році, після смерті засновника торговельного клану, фірмою керували брати Ісидор і Натан Штрауси. В 1912 році Ісидор з дружиною Ідою вирушили в трансатлантичний круїз на океанічному лайнері під назвою «Титанік». На той час їхні маєтності оцінювалися 296 мільйонами доларів, але долю, з'ясувалося, не можна купити чи підкупити навіть за великі гроші. Коли «Титанік» почав тонути й Ісидору Штраусу запропонували рятувальний човен, він сказав, що не сяде в нього доти, доки на тонучому кораблі лишатиметься хоч один молодий чоловік. Відтак, обнявшись з дружиною, вони залишилися на «Титаніку» навічно. В пам'ять про цю «сімейну» для Macy's трагедію при вході з 34-ї вулиці встановлено меморіальну дошку.

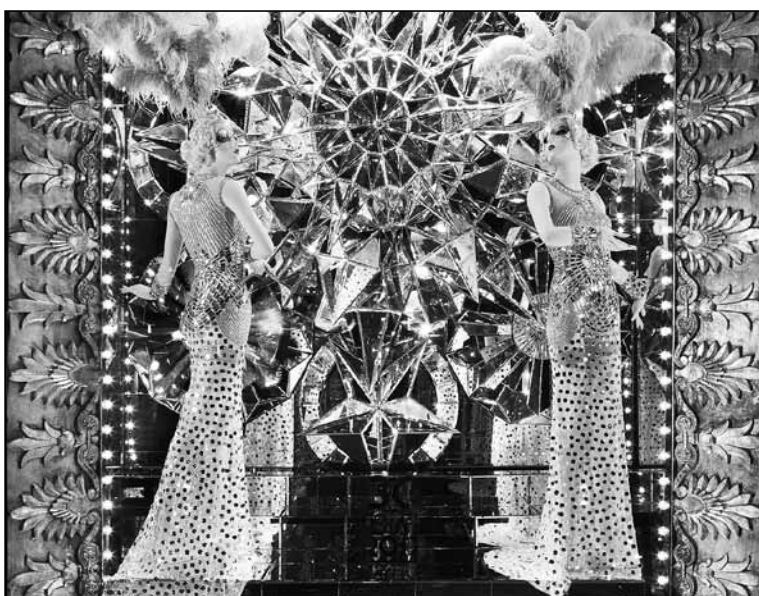
Сьогоднішній Macy's – найбільший універсальний магазин Америки. Хоча за останні 20 років за право так називатися активно борються й інші бренди. Більше століття легендарна П'ята авеню була синонімом багатства, привілейованості й розкоші. Часи «Великого Гетсбі» внесли свої корективи: вілли й приватні клуби Вандербільтів і Карнегі поступилися розкішним крамницям, ресторанам і хідникам, заповненим туристами з усього світу.

Але багато традицій живуть до сьогодні. Наприклад, випити після праці горнятку доброго чаю в Plaza Hotel чи затриматися біля вітрин «Тіффані». Особливо в різдвяну пору. Знамениті тіффанівські ключі, знамениті тіффанівські блакитні ювелірні скриньки... Яким вишуканим і гоноровим виглядає сьогодні Нью-Йорк зразка 1950-1960-х! А після 4-ї години вечора й до опівночі можна насолодитися світловим тіффанівським видовищем, навіяним знаменитим салютом «Tiffany Diamond», представленим у 1939 році на світовій виставці в Нью-Йорку. В ці святкові вечори й ночі він знову осяє вітрини «Тіффані» кожні 15 хвилин аж до 5 січня.

Saks Fifth Avenue – це 10-поверховий гігант, який займає цілий квартал. Тут представлено всі світові бренди від вишуканих

Одна з численних святкових вітрин Масы's на 34-й вулиці в Мангетені

«Свята на льоду» – така цьогорічна тема різдвяних вітрин Bergdorf Goodman

Вітрина Lord and Taylor. Біля неї завжди багато маленьких модниць

Заширнути в казку і пронести це яскраве враження крізь усе життя. Святкова вітрина крамниці Barney's

Chanel та Louis Vuitton до більш демократичних Juicy Couture чи Marc by Marc Jacobs. Він не всім доступний, але так само популярний серед нью-йоркців і гостей міста, як і в день свого відкриття в 1924 році. Вікна в стилі арт-деко повертають у гламурні ранні дні цього завжди елітарного щодо колекції й цін магазину: Рапунзел з допомогою свого волосся спускається з Емпайр-стейт билдінгу, Попелюшка прибуває на бал аж на П'яту авеню, Білосніжка прогулюється на Таймс-сквер...

Важко не погодитися з панями серіалу Sex in the city про те, що Нью-Йорк – найпривабливіше в плані «шопінгу» місто на світі, а П'ята авеню – «культове місце» для «шопоголів'їв» планети, для яких немає нічого п'янішого, ніж три «В»: Bendels, Bloomingdales, Bergdorf. Кожен з цих магазинів унікальний по-своєму. У ці святкові дні «Henri Bendel's» вийшов до глядача-покупця з ілюстраціями а'ля Гіншфільд, який малював знаменитостей і бродвейські декорації й їх більш як 70 років залюбки помічала New York Times. Цього року його портрети Мерилін Монро, Вуппі Голдберг, Лайзи Міннелі, Вуді Алена, Сари Джесіки Паркер трансформовано в скульптури. А знаменитий Чарлі Чарлін всівся на самому верху дерева, яке піднялося й розрослося аж на два поверхи.

Що ж до «Bergdorf Goodman», то він дещо молодший від «Saks Fifth Avenue», але популярністю не поступається. З'явився тут у 1928 році, коли учень і партнер Германа Бергдорфа, знаменитого ательєра й власника мережі магазинів готового одягу, який починав свій бізнес у Нью-Йорку в 1899 році, вирішив перенести крамницю, яка раніше розташовувалася на тому місці, де тепер знаходиться Рокфеллер-центр (45, Rockefeller Plaza), до колишньої вілли Вандербільтів.

П'яту авеню надаремно називають ще й «Жіночою милею». Bergdorf Goodman виправдовує цей комплімент уповні: тут можна знайти останні новинки парфюмерної індустрії, ексклюзивні креми, від яких молодшають на століття, й інші стимули краси. Часто примарні. На жаль. Але в різдвяно-новорічну пору всі вірять у диво. Цьогорічний різдвяно-новорічний «Bergdorf Goodman» пробує переконати, що варто робити це й у інші свята, представивши в своїх вітринах різноманітні «Свята на льоду» (Holidays on Ice). П'ять великих вікон демонструють такі святкові дні як Arbor Day, Fourth of July, April Fool's Day, Valentine's Day та Halloween, а менші «шибки» – Thanksgiving, Mardi Gras, New Year's Eve і Groundhog Day. Саме в цих вікнах розпочинав свою кар'єру класик мистецьких напрямків «нео-поп» і «пост-поп», один з найдорожчих американських художників Джеф Кунс, тут творив свої сюрреалістичні шедеври сам Сальвадор Далі, і публіка була захоплена настільки, що якось видушила одну вітрину.

Фантазії на теми краси, кохання, свободи, правди втілено відомим австралійським режисером Базом Льюрманом та його дружиною-дизайнеркою костюмів Кетрін Мартін у «Barney's». Свого часу ця пара приголомшила дизайном на тему «Moulin Rouge!» і «The Great Gatsby». Цьогорічна тема звучить так: «Baz Dazzled Holiday». Одна з героїнь цієї різдвяної казки – льодова принцеса

Селестіна, яка представляє вікно «Свобода». Ув'язнена в льодяній печері пожиттєво, вона виповідає свою нездійсненну мрію про свободу, танцюючи на ковзанці.

Протягом шести тижнів символіка «Baz Dazzled Holiday» промовлятиме до покупців-глядачів з подарункових карток, святкових торбинок, пакувального паперу. 25 відсотків від цього продажу буде передано на добродійний проект «Room to Read», спрямований на підняття рівня освіченості й рівних освітніх можливостей чоловіків і жінок у країнах, що розвиваються.

До речі, першість в оформленні різдвяних вітрин у Нью-Йорку належить магазину «Lord and Taylor», який цього року святкує своє століття у світі вишуканої моди. Цього року команда з 50 осіб, яка працювала над ідеєю й втіленням, пропонує провести один різдвяний вечір в старому замку, що заховався в глухому лісі. Мандрівка розпочинається на подвір'ї. Зоряна ніч. Тихо падає сніг. Варто зазирнути в замкову щілину – й тихий затишний дім оживає. Й, з'ясовується, що в цьому замку безліч таємничих кімнат, серед яких «The Heritage Gallery», «Hall of Wisdom»... Кожна має свою чарівну скриньку, повну чудес, варто лише вірити в них... Щоденно повз ці вікна, призупиняючись, проходять понад 250 тисяч осіб, а в період між Днем подяки і Різдвом магазин відвідують понад 8 мільйонів покупців.

Традиція оформляти й оживляти вітринні вікна великих крамниць під Різдво належать до добрих старих міських забав. Ідею, звичайно ж, позичили в старій Європі, але народилася вона, точніше, той, хто її запропонував, 15 березня 1909 року в Америці.

Попри ранній ранок, Оксфорд-стріт була забита народом, ніколи раніше чваньковитий Лондон не бачив такої різношерстої публіки в одному місці. Більшість присутніх дивували вже сам факт існування такого будинку, прикрашеного високими колонами з начищеною табличкою Selfridges, в непрестижній досі частині міста. У крамниці було два десятка вітрин, причому 12 з них були захищені від вулиці височезним шклом, зробленим за спецзамовленням. Глядачів приваблювала таємниця: всі вітрини було задроповано біло-рожевими шторами. Рівно о десятій ранку поволока одночасно впала. Натоп заворушився, почав плескати в долоні. Кожна вітрина представляла собою окрему сцену: в одній хлопець-манекен, вбраний за останнім писком моди, дарував дівчині троянду, в іншій – леді-манекенша сиділа за кермом справжнього автомобіля, на задньому сидінні якого стояла гора коробок з покупками... Люди, оглянувши одну вітрину, проштовхувалися до іншої. Першого дня Selfridges відвідало 90 тисяч осіб. Цей день назавжди змінив світ торгівлі.

Коли Роберт Олівер Селфрідж вирішив назавжди приєднатися до армії Півночі в 1861 році, його синові Гаррі було три роки. Хлопчик не пам'ятав свого батька, його запам'ятали два старших брати, але вони дуже швидко померли один за одним. Громадянська війна закінчилася, Гаррі так і не дочекався батька й дуже швидко зрозумів, що на цьому світі в нього лишилася єдина рідна людина – мама. Він бачив, як важко дістається їй заробіток, і вирішив допомогти. Белетристи пишуть, що в 12-літньому віці Гаррі Селфрідж відкрив з приятелем газету

для хлопчиків. На диво, їм вдалося продати місцевій стоматології сторінку реклами. Але газета дуже швидко закрилась, а стоматолог так і не заплатили Гаррі 75 центів за рекламні послуги. Тоді він прийшов до клініки й у рахунок несплаченого боргу почав вимагати виврати його хворий зуб. Ким тільки не працював Гаррі, аж поки не зайшов у пошуках праці до власника великої крамниці в Чикаго Marshall & Co. Маршалла Філда і той взяв його робітником на склад, який дуже швидко виявився затісним для усміхненого 18-літнього хлопця невеликого зросту, переповненого бажанням змінювати світ і амбіціями. Коли ж Гаррі підвищили по службі й перевели до торгівельного залу, він запропонував зменшити висоту прилавків, щоб люди невисокого зросту почувалися комфортніше, вибираючи товар. Сам же товар віднині лежав не в темних коробках, а під шклом, щоб його було відразу видно й у покупця з'явилася бажання придбати його. Вперше в історії торгівлі вітрини залишалися підсвіченими на ніч, після того в англійську мову ввійшло поняття «window shopping» – розглядання вітрин з думкою придбати саме те, що щось подібне в майбутньому. Гаррі проголосив, що магазин, до якого ви заходите кожного дня, повинен бути таким же привітним, гостинним і шляхетним, як церква чи музей... Вперше в історії Чикаго біля входу до крамниці з'явився напис: «До кінця різдвяного розпродажу залишилося... днів!». Вивіску об'являли щоденно, й у людей, що проходили повз, підсвідомо з'являлося бажання купувати, купувати, купувати...

У 1887 році Гаррі Селфрідж вже був головним менеджером магазину...

Коли в Чикаго в нього вже було все, крім особистого щастя, він впав у депресію, почав розводити орхідеї, потім взяв квиток і подався до Лондона, щоб знову почати все спочатку. Почав. Відкрив величезний магазин, назвавши його своїм іменем «Selfridges». Насолоджувався життям. Грішив. Був дон-жуаном, плейбоем і повним банкрутом. Останні шість років прожив тихо, самотньо й майже непомітно.

Немов нагадування людям, що казка коли-небудь все-одно закінчується...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навмання не варто - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсувати
всю вашу відпустку.
Краще зверніться по допомогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку незабутньою.
Тисячі маршрутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

Шановні читачі, рекламодавці,
спонсори й приятелі нашого тижневика!

Надходить різдвяно-новорічна пора.
Пропонуємо привітати на шпальтах
«Нової газети» українську громаду,
своїх рідних, приятелів, колег і всю українську громаду
зі світлим святом Різдва Христового, настанням Нового 2015 року
та зимовими християнськими святами, на які багатий український
календар, а також розмістити розклад Богослужень.
Привітання та оголошення можуть бути видрукувані в різдвяно-
новорічних випусках «Нової газети» (або ж у дні, запропоновані вами).

Дизайн-оформлення привітань – безкоштовно.
Термін подачі привітань – за три дні до виходу газети у світ.

«Нова газета» виходить у світ щочетверга.
Тел. для довідок: 917-324-0359
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР PALLADA

Заснований 1992

- Грінкарти (одруження, праця, об'єднання сімей, та ін.)
- Грінкарти через працевдавача (Labor Certification)
- Оформлення документів для Візового Центру (NVC)
- Оформлення документів для вигравших у лотереї DV
- Отримання дубліката вигравшу у лотереї DV
- Візи нареченого або нареченої (K1)
- Робочі візи строком до шости років (H1B)
- Відновлення картки реєстрації прибуття до США (I-94)
- Продовження терміну перебування та зміна віз

- Довіреності та заяви
- Апостиль
- Нотаріус
- Травел паспорти для володарів грінкарт
- Натуралізація
- Громадянство
- Переклади документів
- Запрошення для тимчасового візиту в США

За інформацією відносно робочих годин
або для призначення Вашого візиту
просимо дзвонити за номером (212) 387-8683

98 Second Avenue, #2-A, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: pallada@comcast.net

ВЕРСТКА

МАКЕТУВАННЯ

Професійний дизайнер з великим досвідом роботи пропонує свої послуги
в оформленні рекламних буклетів, брошур, книг, постерів та ін.

Додаткова інформація: www.saryuk@ukr.net

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік	-	80 доларів
На півроку	-	40 доларів
На три місяці	-	25 доларів

Виріжть цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
64-15 DIETERLE CRES., REGO PARK, NY 11374

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Різдвяний вечір

запрошуємо всіх грузинників,
всіх випускників нашої школи та всіх грузинів і гостей
приєднуйтесь до нас на цей веселий, Різдвяний вечір
збираємо кошти на підтримку осередку та школи
запрошені повинні мати більше 18 років

20-го
грудня
6:00

2014

ОСЕРЕДОК СУМ НЬЮ-ЙОРК
136 SECOND AVENUE, NEW YORK

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
**Відкрийте рахунок
 IRA,**
**щоб забезпечити своє
 майбутнє без турбот.**

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
 безкоштовно:
 1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$250,000
 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

*APY - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.